

Bruksela, 26 kwietnia 2021 r.
(OR. en)

8132/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0104(COD)

DRS 18
EF 147
ECOFIN 379
SUSTDEV 48
CODEC 574
IA 61
COMPET 282

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	22 kwietnia 2021 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2021) 189 final
Dotyczy:	Wniosek w sprawie DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 189 final.

Zał.: COM(2021) 189 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.4.2021 r.
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE
oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości
przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Dyrektywę w sprawie sprawozdawczości niefinansowej (dyrektywa 2014/95/UE), zmieniającą dyrektywę o rachunkowości, przyjęto w 2014 r.¹ Przedsiębiorstwa objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej musiały składać sprawozdania zgodnie z jej przepisami po raz pierwszy w 2018 r. (za rok obrotowy 2017).

Dyrektywa w sprawie sprawozdawczości niefinansowej ma zastosowanie do dużych jednostek interesu publicznego, w których średnia liczba zatrudnionych przekracza 500, oraz do jednostek interesu publicznego będących jednostkami dominującymi dużej grupy, w których średnia liczba zatrudnionych przekracza 500 w ujęciu skonsolidowanym². Dyrektywa w sprawie sprawozdawczości niefinansowej zwalnia jednostki zależne z obowiązków sprawozdawczych, jeżeli ich jednostka dominująca składa sprawozdania za całą grupę, w tym jednostki zależne. Wymogom sprawozdawczym określonym w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej podlega około 11 700 przedsiębiorstw³.

W dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej nałożono na przedsiębiorstwa wymóg przekazywania informacji zarówno na temat tego, w jaki sposób kwestie zrównoważonego rozwoju wpływają na ich wyniki działalności, sytuację i rozwój (perspektywa „od zewnątrz do wewnątrz”), jak i na temat ich wpływu na ludzi i środowisko (perspektywa „od wewnątrz na zewnątrz”). Często nazywa się to „podwójną istotnością”.

Zgodnie z dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej w 2017 r. Komisja opublikowała niewiążące wytyczne dotyczące sprawozdawczości dla przedsiębiorstw⁴. W 2019 r. Komisja opublikowała dodatkowe wytyczne dotyczące zgłaszania informacji związanych z klimatem⁵. Wytyczne te nie poprawiły w wystarczającym stopniu jakości informacji ujawnianych przez przedsiębiorstwa na podstawie dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej.

Komisja Europejska zobowiązała się w Europejskim Zielonym Ładzie i w programie prac na 2020 r.⁶, że zaproponuje przegląd dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Celem Europejskiego Zielonego Ładu jest przekształcenie UE w nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarkę o zerowym poziomie emisji gazów

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy.

² Jednostki interesu publicznego zdefiniowano w dyrektywie o rachunkowości jako przedsiębiorstwa, których papiery wartościowe są notowane na unijnych rynkach regulowanych, banki (notowane lub nie), zakłady ubezpieczeń (notowane lub nie) oraz wszelkie inne przedsiębiorstwa wyznaczone przez państwa członkowskie.

³ W liczbie tej uwzględniono sposób, w jaki państwa członkowskie dokonały transpozycji dyrektywy. Jeżeli nie brać pod uwagę transpozycji do prawa krajowego, zakres stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej obejmuje około 2 000 przedsiębiorstw.

⁴ Komunikat Komisji C(2017) 4234 final.

⁵ Komunikat Komisji C(2019) 4490 final.

⁶ Komunikat Komisji „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final. Dostosowany program prac Komisji na 2020 r., COM(2020) 440 final.

cieplarnianych netto do 2050 r.⁷ Doprowadzi on do oddzielenia wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów naturalnych i zapewni, aby wszystkie regiony i wszyscy obywatele UE uczestniczyli w sprawiedliwej społecznie transformacji w kierunku zrównoważonego systemu gospodarczego. Jego celem jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Przegląd dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej przyczyni się do osiągnięcia celu, jakim jest budowa gospodarki służącej ludziom. Wzmocni on społeczną gospodarkę rynkową UE, pomagając dopilnować, aby była ona gotowa na przyszłość oraz zapewniała stabilność, miejsca pracy, wzrost gospodarczy i inwestycje. Cele te są szczególnie ważne, jeżeli wziąć pod uwagę szkody społeczno-ekonomiczne spowodowane pandemią COVID-19 oraz potrzebę zrównoważonej i sprawiedliwej odbudowy sprzyjającej włączeniu społecznemu.

Zgodnie z opracowanym przez Komisję Planem działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego UE wprowadziła szereg środków w celu zapewnienia, aby sektor finansowy odgrywał istotną rolę w osiągnięciu celów Europejskiego Zielonego Ładu⁸. Lepsze dane od przedsiębiorstw na temat ryzyk dla zrównoważonego rozwoju, na które są narażone, oraz ich wpływu na ludzi i środowisko, mają zasadnicze znaczenie dla pomyślnego wdrożenia Europejskiego Zielonego Ładu i Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Poprzez zwiększenie odpowiedzialności i przejrzystości przedsiębiorstw w odniesieniu do ich wpływu na ludzi i środowisko niniejszy wniosek może również przyczynić się do poprawy relacji między przedsiębiorstwami a społeczeństwem. Stworzy on również możliwości dla przedsiębiorstw, inwestorów, społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych stron, aby dzięki technologiom cyfrowym radykalnie poprawić sposób przekazywania i wykorzystywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W grudniu 2019 r. w konkluzjach w sprawie unii rynków kapitałowych Rada podkreśliła znaczenie wiarygodnych, porównywalnych i odnośnych informacji na temat ryzyk dla zrównoważoności, możliwości w zakresie zrównoważoności oraz jej skutków, a także wezwała Komisję, by rozważyła opracowanie europejskiego standardu sprawozdawczości niefinansowej⁹.

W rezolucji z maja 2018 r. w sprawie zrównoważonych finansów Parlament Europejski wezwał do opracowania dalszych wymogów sprawozdawczych w ramach dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej¹⁰. W rezolucji z grudnia 2020 r. w sprawie zrównoważonego ładu korporacyjnego Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął zobowiązanie Komisji do dokonania przeglądu dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej i do opracowania unijnych standardów sprawozdawczości niefinansowej oraz zaapelował o rozszerzenie zakresu tej dyrektywy na dodatkowe kategorie przedsiębiorstw¹¹. Parlament Europejski uznał również, że informacje niefinansowe publikowane przez

⁷ W dniu 4 marca 2020 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (2020/0036(COD)), w którym zaproponowała, żeby cel polegający na osiągnięciu do 2050 r. neutralności klimatycznej stał się prawnie wiążący dla UE.

⁸ Komunikat Komisji „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, COM(2018) 97 final.

⁹ Konkluzje Rady w sprawie pogłębienia unii rynków kapitałowych (z dnia 5 grudnia 2019 r.).

¹⁰ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie zrównoważonych finansów (2018/2007(INI)).

¹¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie zrównoważonego ładu korporacyjnego (2020/2137(INI)).

przedsiębiorstwa na podstawie dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej powinny podlegać obowiązkowemu audytowi.

Głównymi użytkownikami informacji na temat zrównoważonego rozwoju ujawnionych w sprawozdaniach rocznych przedsiębiorstw są inwestorzy, organizacje pozarządowe, partnerzy społeczni i inne zainteresowane strony. Inwestorzy, w tym podmioty zarządzające aktywami, chcą lepiej zrozumieć ryzyka i możliwości związane z kwestiami zrównoważonego rozwoju dla swoich inwestycji, a także skutki tych inwestycji dla ludzi i środowiska. Organizacje pozarządowe, partnerzy społeczni i inne zainteresowane strony chcą pociągać jednostki do większej odpowiedzialności za skutki ich działalności dla ludzi i środowiska.

Obecne ramy prawne nie zapewniają zaspokojenia potrzeb tych użytkowników w zakresie informacji. Wynika to z faktu, że niektóre przedsiębiorstwa, od których użytkownicy oczekują informacji na temat zrównoważonego rozwoju, nie zgłaszają takich informacji, podczas gdy wiele przedsiębiorstw, które przekazują takie informacje, nie zgłasza wszystkich informacji istotnych dla użytkowników. Jeśli informacje są przekazywane, często nie są ani wystarczająco wiarygodne, ani wystarczająco porównywalne między przedsiębiorstwami. Użytkownicy często mają trudności ze znalezieniem informacji i rzadko są one dostępne w formacie cyfrowym nadającym się do odczytu maszynowego. Informacje na temat wartości niematerialnych i prawnych, w tym wewnętrznie wytworzonych wartości niematerialnych i prawnych, są przekazywane w niewystarczającym stopniu, mimo że z wartościami tymi wiąże się większość inwestycji sektora prywatnego w gospodarkach rozwiniętych (wartościami tymi są np. kapitał ludzki, marka, własność intelektualna oraz wartości niematerialne i prawne związane z badaniami i rozwojem).

Potrzeby użytkowników w zakresie informacji znacznie wzrosły w ostatnich latach i prawie na pewno będą rosły nadal. Wynika to z kilku powodów. Jednym z nich jest rosnąca świadomość inwestorów, że kwestie zrównoważonego rozwoju mogą zagrażać wynikom finansowym przedsiębiorstw. Kolejnym powodem jest rosnący rynek produktów inwestycyjnych, które wyraźnie wiążą się ze spełnieniem określonych standardów zrównoważonego rozwoju lub osiągnięciem określonych celów zrównoważonego rozwoju. Kolejnym jeszcze czynnikiem są regulacje, w tym rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych oraz rozporządzenie w sprawie systematyki. W wyniku obu tych rozporządzeń podmioty zarządzające aktywami i doradcy finansowi potrzebują więcej informacji na temat zrównoważonego rozwoju od przedsiębiorstw, w których dokonano inwestycji¹². Ponadto pandemia COVID-19 prawdopodobnie jeszcze bardziej przyspieszy wzrost zapotrzebowania na informacje na temat zrównoważonego rozwoju od przedsiębiorstw, na przykład w odniesieniu do podatności pracowników i odporności łańcuchów dostaw.

Istnieje zatem coraz większa rozbieżność między informacjami na temat zrównoważonego rozwoju, które przekazują przedsiębiorstwa, a potrzebami docelowych użytkowników tych informacji. Z jednej strony oznacza to, że inwestorzy nie są w stanie w wystarczającym stopniu uwzględniać w decyzjach inwestycyjnych ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem. To z kolei może stwarzać ryzyka systemowe zagrażające stabilności finansowej. Z drugiej strony rozbieżność ta oznacza, że inwestorzy nie są w stanie kierować środków

¹² Rozporządzenie (UE) 2019/2088 (rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych) oraz rozporządzenie (UE) 2020/852 (rozporządzenie w sprawie systematyki).

finansowych do przedsiębiorstw mających zrównoważone modele biznesowe i prowadzących zrównoważoną działalność. To z kolei utrudnia osiągnięcie celów Europejskiego Zielonego Ładu. Rozbieżność ta utrudnia również zainteresowanym stronom obciążanie jednostek odpowiedzialnością za ich wpływ na ludzi i środowisko, co prowadzi do deficytu odpowiedzialności, który może zagrażać efektywnemu funkcjonowaniu społecznej gospodarki rynkowej.

Obecna sytuacja jest również kłopotliwa dla przedsiębiorstw, które muszą składać sprawozdania. Brak precyzji w obecnych wymogach oraz duża liczba istniejących prywatnych standardów i ram sprawiają, że przedsiębiorstwa mają trudności z dowiedzeniem się, które dokładnie informacje powinny przekazywać. Często napotykają one problemy z uzyskaniem informacji, których same potrzebują, od dostawców, klientów i przedsiębiorstw, w których dokonano inwestycji. Wiele przedsiębiorstw otrzymuje od zainteresowanych stron wnioski o udzielenie informacji na temat zrównoważonego rozwoju oprócz informacji, które przedsiębiorstwa przekazują, aby spełnić obowiązujące wymogi prawne. Wszystko to generuje niepotrzebne koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Celem niniejszego wniosku jest zatem poprawa sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przy jak najmniejszych kosztach, aby lepiej wykorzystać potencjał jednolitego rynku europejskiego w celu przyczynienia się do przejścia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem oraz celami zrównoważonego rozwoju ONZ.

Wniosek ma na celu zapewnienie, aby istniały odpowiednie publicznie dostępne informacje na temat ryzyk, jakie kwestie zrównoważonego rozwoju stwarzają dla przedsiębiorstw, oraz na temat wpływu samych przedsiębiorstw na ludzi i środowisko. Oznacza to, że przedsiębiorstwa, od których użytkownicy potrzebują informacji na temat zrównoważonego rozwoju, powinny przekazywać takie informacje oraz że przedsiębiorstwa powinny przekazywać wszystkie informacje, które użytkownicy uznają za istotne. Przekazywane informacje powinny być porównywalne, wiarygodne oraz łatwe do znalezienia i wykorzystania przez użytkowników przy użyciu technologii cyfrowych. Wiąże się to ze zmianą statusu informacji na temat zrównoważonego rozwoju, aby był on bardziej porównywalny ze statusem informacji finansowych.

Wniosek przyczyni się do zmniejszenia ryzyk systemowych dla gospodarki, a także do poprawy alokacji kapitału finansowego na rzecz przedsiębiorstw i działań, które rozwiązują problemy społeczne, zdrowotne i środowiskowe. Ponadto sprawi on, że przedsiębiorstwa będą w większym stopniu odpowiedzialne za swój wpływ na ludzi i środowisko, co posłuży budowaniu zaufania między nimi a społeczeństwem.

Wniosek ma na celu ograniczenie niepotrzebnych kosztów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które ponoszą przedsiębiorstwa, oraz umożliwienie przedsiębiorstwom efektywnego zaspokojenia rosnącego zapotrzebowania na informacje na temat zrównoważonego rozwoju. Zapewni on jasność i pewność co do tego, jakie informacje na temat zrównoważonego rozwoju należy przekazywać, a także ułatwi sporządzającym sprawozdania uzyskanie informacji potrzebnych do celów sprawozdawczości od ich własnych partnerów biznesowych (dostawców, klientów i przedsiębiorstw, w których dokonano inwestycji). Powinien również przyczynić się do zmniejszenia liczby otrzymywanych przez przedsiębiorstwa wniosków o udzielenie dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju oprócz tych, które przedsiębiorstwa publikują w sprawozdaniach rocznych.

Istnieje szereg ważnych inicjatyw międzynarodowych. Ich celem jest wspomaganie osiągnięcia w skali światowej ujednolicenia i harmonizacji standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. UE w pełni popiera te ambicje. Przedsiębiorstwa i inwestorzy z UE, którzy prowadzą działalność na całym świecie, odnoszą korzyści dzięki takiemu ujednoliceniu i harmonizacji. Komisja popiera inicjatywy grup G-20 i G-7, Rady Stabilności Finansowej oraz innych podmiotów mające na celu podjęcie międzynarodowego zobowiązania do opracowania podstawowej wersji światowych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, która byłaby oparta na pracach Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem. W tym kontekście szczególnie istotne są propozycje Fundacji Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej dotyczące utworzenia nowej Rady ds. Standardów Zrównoważonego Rozwoju, podobnie jak prace już przeprowadzone w ramach istniejących inicjatyw, w tym Globalnej Inicjatywy Sprawozdawczej (GRI), Rady ds. Standardów Zrównoważonej Rachunkowości (SASB), Międzynarodowej Rady ds. Zintegrowanej Sprawozdawczości (IIRC), Rady ds. Standardów Ujawniania Informacji dotyczących Klimatu (CDSB) oraz projektu na rzecz ujawniania informacji dotyczących emisji dwutlenku węgla (CDP, dawniej Carbon Disclosure Project). Niniejszy wniosek ma na celu wykorzystanie międzynarodowych inicjatyw dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i wniesienie w nie wkładu. Unijne standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy opracować w ramach konstruktywnej dwukierunkowej współpracy z głównymi inicjatywami międzynarodowymi i powinny być one w jak największym stopniu dostosowane do tych inicjatyw, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki europejskiej.

Niniejszy wniosek składa się z jednej dyrektywy, która zmieniałaby cztery obowiązujące akty prawne. Po pierwsze, zmieniałaby dyrektywę o rachunkowości poprzez zmianę niektórych istniejących przepisów i dodanie pewnych nowych przepisów dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zmieniałaby również dyrektywę i rozporządzenie w sprawie badań ustawowych, aby uwzględnić badanie informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto zmieniałaby ona dyrektywę w sprawie przejrzystości, aby rozszerzyć zakres wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na przedsiębiorstwa, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych, oraz aby doprecyzować system nadzoru nad sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju prowadzoną przez te przedsiębiorstwa.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Dyrektywa w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oraz rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych i rozporządzenie w sprawie systematyki stanowią główne elementy wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, będące podstawą unijnej strategii zrównoważonego finansowania. Celem tych ram prawnych jest zapewnienie jednolitego i spójnego przepływu informacji na temat zrównoważonego rozwoju w całym finansowym łańcuchu wartości.

W niniejszym wniosku oparto się na wymogach dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonych w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej i wprowadzono w nich zmiany, aby osiągnąć większą spójność tych wymogów z szerszymi ramami prawnymi dotyczącymi zrównoważonego finansowania, w tym z rozporządzeniem w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym

rozwojem w sektorze usług finansowych i rozporządzeniem w sprawie systematyki, oraz aby powiązać je z celami Europejskiego Zielonego Ładu.

Rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych reguluje sposób, w jaki uczestnicy rynku finansowego (w tym podmioty zarządzające aktywami i doradcy finansowi) powinni ujawniać informacje na temat zrównoważonego rozwoju inwestorom końcowym i właścicielom aktywów. Aby móc spełnić wymogi tego rozporządzenia – a zatem aby ostatecznie móc zaspokoić potrzeby inwestorów końcowych, w tym osób fizycznych i gospodarstw domowych – uczestnicy rynku finansowego potrzebują odpowiednich informacji od przedsiębiorstw, w których dokonano inwestycji. Niniejszy wniosek ma zatem na celu zapewnienie, aby przedsiębiorstwa, w których dokonano inwestycji, przekazywały informacje potrzebne uczestnikom rynku finansowego do spełnienia ich własnych wymogów sprawozdawczych określonych w rozporządzeniu w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

W rozporządzeniu w sprawie systematyki ustanowiono system klasyfikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, aby zwiększyć skalę zrównoważonych inwestycji i przeciwdziałać pseudoekologicznemu marketingowi „zrównoważonych” produktów finansowych. Zobowiązano w nim przedsiębiorstwa objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej do ujawniania pewnych wskaźników dotyczących stopnia, w jakim ich działalność jest zrównoważona środowiskowo według systematyki. Te obowiązki ujawniania informacji zostaną określone w odrębnym akcie delegowanym Komisji. Wskaźniki te uzupełniają informacje, które przedsiębiorstwa muszą ujawniać zgodnie z samą dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej; przedsiębiorstwa będą musiały podawać te wskaźniki wraz z innymi informacjami na temat zrównoważonego rozwoju, których podawania wymaga się w tej dyrektywie.

Celem niniejszego wniosku jest zapewnienie, aby wymogi sprawozdawcze dla przedsiębiorstw były spójne z systematyką. Osiągnięciu tego celu posłużą przede wszystkim proponowane standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Uwzględnione zostaną w nich wskaźniki, które przedsiębiorstwa muszą ujawniać i które dotyczą stopnia, w jakim ich działalność jest zrównoważona środowiskowo według systematyki, a także zawarte w systematyce kryteria kwalifikacji i progi na potrzeby zasady „nie czyń poważnych szkód”.

Główne nowe elementy niniejszego wniosku w porównaniu z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej to:

- rozszerzenie zakresu wymogów sprawozdawczych na dodatkowe przedsiębiorstwa, w tym wszystkie duże przedsiębiorstwa i spółki notowane na rynku regulowanym (z wyjątkiem notowanych mikroprzedsiębiorstw);
- wymóg atestacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju;
- bardziej szczegółowe określenie informacji, które przedsiębiorstwa powinny przekazywać, oraz zobowiązanie przedsiębiorstw do składania sprawozdań zgodnie z obowiązkowymi unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;

- zapewnienie, aby wszystkie informacje były publikowane w sprawozdaniach przedsiębiorstw z działalności i ujawniane w formacie cyfrowym nadającym się do odczytu maszynowego.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek przyczynia się do dokończenia tworzenia unii rynków kapitałowych poprzez umożliwienie inwestorom i innym zainteresowanym stronom dostępu do porównywalnych informacji na temat zrównoważonego rozwoju pochodzących od przedsiębiorstw, w których dokonano inwestycji, z całej UE. W ramach planu działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych (COM(2020) 590 final) Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy w sprawie utworzenia ogólnounijnej cyfrowej platformy dostępu do publicznych informacji finansowych i na temat zrównoważonego rozwoju przekazywanych przez przedsiębiorstwa (europejskiego pojedynczego punktu dostępu). Niniejszy wniosek uzupełnia tę inicjatywę, przyczyniając się do osiągnięcia celów strategii dla UE w zakresie finansów cyfrowych (COM(2020) 591 final) poprzez wprowadzenie wymogu cyfrowego znakowania przekazywanych informacji na temat zrównoważonego rozwoju.

W niniejszym wniosku uwzględniono program prac Komisji na 2021 r., w szczególności przysłą inicjatywę dotyczącą zrównoważonego ładu korporacyjnego, oraz zobowiązania, które Komisja podjęła w Europejskim Zielonym Ładzie – do zintensyfikowania działań w celu rozwiązania problemu fałszywych twierdzeń dotyczących ekologiczności oraz do wspierania przedsiębiorców i innych zainteresowanych stron w pracach nad normalizacją praktyk w zakresie ujmowania kapitału naturalnego w UE i na świecie.

Niniejszy wniosek jest powiązany z wnioskiem Komisji dotyczącym wzmocnienia stosowania zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości za pośrednictwem mechanizmów przejrzystości wynagrodzeń oraz mechanizmów egzekwowania¹³. Jest również powiązany z proponowaną dyrektywą w sprawie poprawy równowagi płci w zarządach dużych unijnych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, poprzez wymianę informacji na temat polityki różnorodności realizowanej przez spółki¹⁴.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną wniosku są art. 50 i 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Art. 50 TFUE stanowi podstawę prawną przyjmowania środków unijnych mających na celu urzeczywistnienie swobody przedsiębiorczości na jednolitym rynku w prawie spółek. Stanowi on również podstawę prawną dyrektyw 2013/34/UE, 2006/43/WE, 91/674/EWG, 86/635/EWG i część podstawy prawnej dyrektywy 2004/109/WE. Art. 50 TFUE uprawnia Parlament Europejski i Radę do uchwalania dyrektyw. Ponadto art. 114 TFUE jest przepisem prawnym o charakterze ogólnym mającym na celu ustanowienie lub zapewnienie funkcjonowania jednolitego rynku – w tym przypadku swobodnego przepływu kapitału. Artykuł ten uwzględniono jako podstawę prawną niniejszej dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE.

¹³ COM(2021) 93.

¹⁴ COM(2012) 614.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewylącznych)**

Dyrektywa o rachunkowości, zmieniona dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, reguluje już w UE ujawnianie informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Przepisy dotyczące przejrzystości są niezbędne do zapewnienia ochrony inwestorów i stabilności finansowej w całej UE. Wspólne przepisy dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jej atestacji zapewniają równe warunki działania przedsiębiorstw mającym siedzibę w różnych państwach członkowskich. Znaczne różnice, które istnieją między państwami członkowskimi pod względem wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jej atestacji, prowadzą do dodatkowych kosztów i złożonej sytuacji w przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną. Ma to szkodliwy wpływ na jednolity rynek. Państwa członkowskie działające samodzielnie nie są w stanie zapewnić spójności i porównywalności wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w całej UE.

Ponadto jedynie interwencja UE może zapewnić zgodność przepisów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z innymi przepisami UE, w tym z rozporządzeniem w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych oraz rozporządzeniem w sprawie systematyki, a także z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na podstawie tych rozporządzeń.

Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju jest przedmiotem rosnącego zainteresowania i interwencji regulacyjnej w jurysdykcjach na całym świecie. UE musi zatem wypracować spójne i kompleksowe podejście do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby móc konstruktywnie współpracować ze swoimi partnerami międzynarodowymi. W porównaniu z indywidualnymi działaniami państw członkowskich interwencja UE może zapewnić znaczący wkład Europy w rozwój polityki na szczeblu globalnym, aby lepiej chronić interesy europejskich przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron.

- **Proporcjonalność**

Głównym elementem niniejszego wniosku jest nałożony na niektóre kategorie przedsiębiorstw wymóg składania sprawozdań zgodnie z obowiązkowymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Podobnie jak w przypadku sprawozdawczości finansowej niezbędne są wspólne standardy służące zapewnieniu, aby przekazywane informacje były porównywalne i odpowiednie. Wspólne standardy sprawozdawczości ogromnie ułatwią również cyfryzację, atestację i egzekwowanie sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Niniejszy wniosek przewiduje wprowadzenie wymogu atestacji przekazywanych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, tak aby były one wiarygodne. Przewiduje on również nałożenie na przedsiębiorstwa wymogu cyfrowego znakowania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Znakowanie cyfrowe jest niezbędne do wykorzystania możliwości oferowanych przez technologie cyfrowe, tak aby radykalnie poprawić sposób wykorzystywania tych informacji. UE wprowadziła już wymóg znakowania cyfrowego informacji finansowych¹⁵.

¹⁵ Europejski jednolity format elektroniczny, ustanowiony rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/815.

W niniejszym wniosku przyjęto proporcjonalne podejście do określenia przedsiębiorstw, które będą objęte obowiązkowymi wymogami sprawozdawczymi. Nie nakłada się w nim nowych wymogów na małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), z wyjątkiem MŚP notowanych na unijnych rynkach regulowanych. We wniosku zwalnia się z obowiązków sprawozdawczych mikroprzedsiębiorstwa notowane na rynku regulowanym¹⁶.

Komisja przyjmie standardy dla dużych przedsiębiorstw oraz oddzielne, proporcjonalne standardy dla MŚP. Standardy dla MŚP będą dostosowane do zdolności i zasobów takich przedsiębiorstw. Podczas gdy MŚP notowane na rynku regulowanym musiałyby stosować się do tych proporcjonalnych standardów, MŚP nienotowane – do których zalicza się większość MŚP – mogą zdecydować się na stosowanie się do nich na zasadzie dobrowolności.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek obejmuje dyrektywę, która zmienia przepisy dyrektywy o rachunkowości, dyrektywy w sprawie przejrzystości oraz dyrektywy i rozporządzenia w sprawie badań ustawowych, zapewniając tym samym spójność odpowiednich przepisów tych czterech instrumentów.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W kwietniu 2021 r. Komisja opublikowała ocenę adekwatności unijnych ram sprawozdawczości finansowej i niefinansowej przedsiębiorstw wraz z obowiązkowym przeglądem niektórych aspektów dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej¹⁷. Główny wniosek z oceny adekwatności i przeglądu był taki, że informacje na temat zrównoważonego rozwoju, które obecnie przekazują przedsiębiorstwa, nie zaspokajają potrzeb docelowych użytkowników tych informacji i że w związku z tym Komisja powinna zaproponować zmianę dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Jest to zgodne z ustaleniami sformułowanymi w ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi (zob. poniżej).

¹⁶ W art. 3 dyrektywy o rachunkowości (2013/34/UE) zdefiniowano kategorie jednostek w zależności od ich wielkości: ust. 1: [zdefiniowano] mikrojednostki jako jednostki, które na dzień bilansowy nie przekraczają limitów w przypadku co najmniej dwóch z trzech następujących kryteriów: a) suma bilansowa: 350 000 EUR; b) przychody netto ze sprzedaży: 700 000 EUR; c) średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym: 10. Ust. 2: małe jednostki to jednostki, które na dzień bilansowy nie przekraczają limitów w przypadku co najmniej dwóch z trzech następujących kryteriów: a) suma bilansowa: 4 000 000 EUR; b) przychody netto ze sprzedaży: 8 000 000 EUR; c) średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym: 50. Ust. 3: średnie jednostki to jednostki, które nie są mikrojednostkami ani małymi jednostkami i które na dzień bilansowy nie przekraczają limitów w przypadku co najmniej dwóch z trzech następujących kryteriów: a) suma bilansowa: 20 000 000 EUR; b) przychody netto ze sprzedaży: 40 000 000 EUR; c) średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym: 250 [...].

¹⁷ [Urząd Publikacji: proszę wstawić odniesienie do sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie klauzul przeglądowych zawartych w dyrektywach 2013/34/UE, 2014/95/UE i 2013/50/UE oraz towarzyszącego mu dokumentu roboczego służb Komisji dotyczącego oceny adekwatności].

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Do ukształtowania treści niniejszego wniosku przyczyniły się następujące konsultacje:

- otwarte internetowe konsultacje publiczne prowadzone od marca do lipca 2018 r. służące przygotowaniu oceny adekwatności unijnych ram sprawozdawczości przedsiębiorstw;
- ukierunkowane konsultacje internetowe prowadzone od lutego do marca 2019 r. mające wspomóc opracowanie wytycznych dotyczących sprawozdawczości związanej z klimatem;
- ukierunkowane konsultacje internetowe z przedsiębiorstwami objętymi zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej przeprowadzone na zlecenie Komisji przez konsultantów zewnętrznych (CEPS) w okresie od grudnia 2019 r. do marca 2020 r.;
- informacje zwrotne gromadzone online od stycznia do lutego 2020 r. na potrzeby wstępnej oceny skutków przeprowadzonej przez Komisję w odniesieniu do przeglądu dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej;
- otwarte internetowe konsultacje publiczne prowadzone od lutego do czerwca 2020 r. na temat przeglądu dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej;
- ukierunkowane badanie internetowe MŚP (badanie panelowe z udziałem MŚP) na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju prowadzone od marca do maja 2020 r.

Komisja zorganizowała również warsztaty z udziałem wielu zainteresowanych stron poświęcone koncepcji istotności (listopad 2019 r.) i atestacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju (grudzień 2020 r.), a także oddzielne spotkania konsultacyjne z różnymi grupami zainteresowanych stron (przedsiębiorstwami, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i związkami zawodowymi) w maju 2020 r.

Konsultacje ujawniły pewne różnice między użytkownikami informacji na temat zrównoważonego rozwoju a sporządzającymi sprawozdania. Użytkownicy na ogół opowiadają się za szczegółowymi i kompleksowymi wymogami sprawozdawczymi. Sporządzający sprawozdania wyrazili obawy odnośnie do kosztów związanych z takimi wymogami oraz często opowiadali się za zachowaniem dużego stopnia swobody co do tego, jakie informacje przekazywać i w jaki sposób.

Otwarte konsultacje publiczne na temat przeglądu dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej wykazały jednak, że istnieje bardzo silne poparcie dla obowiązkowych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju (ponad 80 % wszystkich respondentów, w tym 81 % respondentów, którzy są przedsiębiorstwami sporządzającymi sprawozdania na temat zrównoważonego rozwoju lub reprezentują takie przedsiębiorstwa). Wiele zainteresowanych stron podkreśliło, że jeżeli UE opracuje standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, powinny one opierać się na międzynarodowych inicjatywach na rzecz ustanawiania standardów i być z nimi spójne. Zainteresowane strony zwróciły również uwagę na potrzebę doprecyzowania obowiązku przekazywania informacji zgodnie z perspektywą podwójnej istotności.

Konsultacje wykazały również, że istnieje silne poparcie dla środków mających na celu zapewnienie dostosowania wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zawartych w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej do odpowiednich przepisów UE, w szczególności do rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych i rozporządzenia w sprawie systematyki.

Zainteresowane strony mają bardzo różne opinie na temat tego, które kategorie przedsiębiorstw powinny być objęte obowiązkowymi wymogami sprawozdawczymi. Większość organizacji społeczeństwa obywatelskiego i związków zawodowych popiera rozszerzenie zakresu stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej na szerokie grono przedsiębiorstw, w tym duże spółki nienotowane na rynku regulowanym i MŚP. Wiele instytucji finansowych i podmiotów zarządzających aktywami popiera wprowadzenie proporcjonalnych wymogów sprawozdawczych dla MŚP, zwłaszcza MŚP notowanych na rynku regulowanym. Główne stowarzyszenia przedsiębiorców opowiadały się przeważnie za rozszerzeniem zakresu wymogów sprawozdawczych. Organizacje reprezentujące MŚP i większość samych MŚP sprzeciwiają się wprowadzeniu obowiązkowych wymogów dla MŚP, ale pozostają otwarte na pomysł proporcjonalnych, dobrowolnych standardów dla tej kategorii przedsiębiorstw. Różne grupy zainteresowanych stron zaproponowały, aby wymogi sprawozdawcze miały również zastosowanie do przedsiębiorstw spoza UE.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja wzięła pod uwagę zalecenia grupy zadaniowej, którą Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) powołała w celu zbadania możliwości opracowania europejskich standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju¹⁸. Komisja uwzględniła również zalecenia przewodniczącego EFRAG dotyczące ewentualnych zmian w zarządzaniu EFRAG, w przypadku gdyby poproszono tę grupę o opracowanie takich standardów¹⁹. Zarządzanie EFRAG zostałoby odpowiednio zmodyfikowane, zanim EFRAG przedłożyłaby Komisji jakiegokolwiek projekt standardów. Oprócz istniejącego filaru sprawozdawczości finansowej EFRAG należy w szczególności utworzyć nowy filar sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Nowy filar powinien mieć solidną strukturę zarządzania i należytą procedurę, które odzwierciedlałyby jego rolę w opracowywaniu standardów. Powinien w nim uczestniczyć szerszy krąg zainteresowanych stron niż podmioty tradycyjnie zaangażowane w sprawozdawczość finansową, w tym zrównoważona reprezentacja ekspertów z organów krajowych, społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego.

Komisja zleciła konsultantom zgromadzenie danych na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym kosztów, za pośrednictwem badania przeprowadzonego wśród przedsiębiorstw objętych zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej²⁰. Zleciła również konsultantom analizę rynkowych

¹⁸ <https://www.efrag.org/Lab2>

¹⁹ <https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf>

²⁰ Badanie dotyczące dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej
<https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601>

i obecnych praktyk w zakresie dostarczania danych, ratingów i badań na temat zrównoważonego rozwoju na potrzeby sektora finansowego²¹.

- **Ocena skutków**

Służby Komisji sporządziły ocenę skutków niniejszego wniosku²². Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię – z zastrzeżeniami – na temat projektu oceny skutków²³.

W ocenie skutków skoncentrowano się na możliwościach strategicznych w trzech obszarach: 1) standaryzacja – czy należy opracować unijne standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i zobowiązać przedsiębiorstwa do ich stosowania; 2) atestacja (badanie) – czy przekazywane informacje na temat zrównoważonego rozwoju powinny podlegać atestacji, a jeśli tak, to na jakim poziomie; oraz 3) zakres – które kategorie przedsiębiorstw powinny być objęte wymogami sprawozdawczymi.

Preferowany wariant strategiczny wskazany w ocenie skutków obejmowałby:

- 1) nałożenie na wszystkie przedsiębiorstwa, które są objęte zakresem stosowania, wymogu składania sprawozdań zgodnie ze standardami UE;
- 2) nałożenie na wszystkie przedsiębiorstwa, które są objęte zakresem stosowania, wymogu ubiegania się o atestację dającą ograniczoną pewność w odniesieniu do przekazywanych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, a jednocześnie uwzględnienie możliwości wprowadzenia na późniejszym etapie wymogu uzyskania atestacji dającej wystarczającą pewność; oraz
- 3) rozszerzenie zakresu stosowania na wszystkie duże przedsiębiorstwa i wszystkie spółki notowane na unijnych rynkach regulowanych z wyjątkiem notowanych mikroprzedsiębiorstw. Zakres stosowania obejmowałby spółki niemające siedziby w UE, które są notowane na unijnych rynkach regulowanych, oraz unijne jednostki zależne przedsiębiorstw spoza UE.

Preferowanym wariantem jest najlepszy kompromis między dwoma możliwymi sposobami postępowania. Jeden z nich polega na wprowadzeniu szczegółowych i nakazowych wymogów sprawozdawczych, wymogu uzyskania atestacji o dużej pewności oraz na szerokim zakresie stosowania – byłoby to rozwiązanie bardzo skuteczne pod względem zaspokajania potrzeb użytkowników, lecz droższe dla sporządzających sprawozdania. Drugi sposób polega na wprowadzeniu mniej szczegółowych wymogów sprawozdawczych, wymogu uzyskania atestacji o mniejszej pewności oraz na węższym zakresie – to rozwiązanie byłoby mniej skuteczne pod względem zaspokajania potrzeb użytkowników, ale jednocześnie tańsze dla sporządzających sprawozdania, przynajmniej w perspektywie krótkoterminowej. Intencją jest uzyskanie najkorzystniejszych wyników pod względem celów i powiązanych kosztów.

²¹ Badanie dotyczące ratingów, danych i badań na temat zrównoważonego rozwoju: <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>

²² Urząd Publikacji: proszę wstawić link do oceny skutków SWD(2021) 150.

²³ Urząd Publikacji: proszę wstawić link do opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej na temat oceny skutków SWD(2021) 150.

Preferowany wariant umożliwia również państwom członkowskim upoważnienie niezależnych podmiotów świadczących usługi atestacyjne innych niż biegli rewidentzi lub firmy audytorskie do przeprowadzania atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Ma to umożliwić przedsiębiorstwom szerszy wybór dostawców usług atestacyjnych do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Użytkownicy skorzystają na lepszym dostępie do porównywalnych, istotnych i wiarygodnych informacji na temat zrównoważonego rozwoju pochodzących od większej liczby przedsiębiorstw. To z kolei zmniejszy zagrożenie pojawienia się ryzyk inwestycyjnych w systemie finansowym, zwiększy przepływy finansowe do przedsiębiorstw, które mają pozytywny wpływ na ludzi i środowisko, oraz zwiększy odpowiedzialność przedsiębiorstw. Dzięki temu oszczędzający i inwestorzy, którzy chcą inwestować w sposób zrównoważony, będą mieli taką możliwość. W proponowanym wariantcie zapewniono by przekazywanie informacji na temat zrównoważonego rozwoju przez ok. 49 000 przedsiębiorstw (75 % obrotów wszystkich spółek akcyjnych i z ograniczoną odpowiedzialnością) w porównaniu z 11 600 przedsiębiorstw (47 % obrotów wszystkich spółek akcyjnych i z ograniczoną odpowiedzialnością), które są obecnie objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Wszystkie duże przedsiębiorstwa i wszystkie spółki notowane na unijnych rynkach regulowanych (z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstw notowanych) byłyby zobowiązane do stosowania unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i do ubiegania się o atestację przekazywanych informacji. Dla porównania – szacuje się, że obecnie jedynie 20 % dużych przedsiębiorstw w pełni stosuje jakiekolwiek standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a jedynie 30 % ubiega się o jakąś formę atestacji. Proponowany wariant będzie miał pośredni pozytywny wpływ na poszanowanie praw podstawowych, a także na ludzi i środowisko, ponieważ bardziej rygorystyczne wymogi sprawozdawcze mogą korzystnie podzielać na normy zachowań w przedsiębiorstwie.

Całkowite szacowane koszty preferowanego wariantu dla sporządzających sprawozdania wynoszą 1 200 mln EUR w kosztach jednorazowych i 3 600 mln EUR w rocznych kosztach powtarzających się. Ponadto sporządzający sprawozdania poniosą koszty wynikające z wymogów sprawozdawczych określonych w art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki²⁴. Jeżeli UE nie podejmie żadnych działań, oczekuje się, że koszty dla sporządzających sprawozdania w każdym razie znacznie wzrosną ze względu na wzrost liczby nieskoordynowanych wniosków użytkowników o udzielenie informacji, brak konsensusu w kwestii informacji, które przedsiębiorstwa powinny przekazywać w celu zaspokojenia potrzeb użytkowników, oraz ciągłe trudności z uzyskaniem od dostawców, klientów i przedsiębiorstw, w których dokonano inwestycji, informacji na temat zrównoważonego rozwoju potrzebnych sporządzającym sprawozdania do celów własnej sprawozdawczości. Niedostępność wystarczająco szczegółowych danych uniemożliwia obliczenie kosztów, które ponieśliby sporządzający sprawozdania w przypadku braku nowych przepisów. Szacuje się jednak, że stosowanie standardów mogłoby przynieść roczne oszczędności w wysokości 24 200–41 700 EUR na przedsiębiorstwo (ok. 280–490 mln EUR rocznie w przypadku przedsiębiorstw obecnie objętych zakresem stosowania dyrektywy w sprawie

²⁴ Szacunkową wielkość tych kosztów uwzględniono w ocenie skutków aktu delegowanego w sprawie systematyki dotyczącej łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej (C(2021) 2800; ocena skutków SWD(2021) 152): 1 200–3 700 mln EUR w kosztach jednorazowych i 600–1 500 mln EUR w kosztach powtarzających się rocznie.

sprawozdawczości niefinansowej i 1 200–2 000 mln EUR rocznie w przypadku preferowanego wariantu), jeżeli standardy doprowadzą do całkowitego wyeliminowania potrzeby zwracania się do sporządzających sprawozdania z wnioskami o udzielenie dodatkowych informacji²⁵.

Przedsiębiorstwa z UE mogą ponosić wyższe koszty sprawozdawczości niż przedsiębiorstwa spoza UE, jeżeli inne jurysdykcje nie przyjmą podejścia podobnego do koncepcji przedstawionej w niniejszym wniosku. Mogłoby to skutkować nierównym traktowaniem przedsiębiorstw z UE i spoza UE, a tym samym szkodliwie wpływać na równe warunki działania na jednolitym rynku UE. Aby ograniczyć to ryzyko, unijne jednostki zależne przedsiębiorstw spoza UE, jak również wszelkie spółki spoza UE, których zbywalne papiery wartościowe są notowane na unijnym rynku regulowanym, są objęte wymogami sprawozdawczymi określonymi we wniosku.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Aby pomóc w zapewnieniu ochrony inwestorów, zasadniczo należy wszystkie spółki notowane na rynkach regulowanych objąć tymi samymi zasadami ujawniania informacji. MŚP notowane na unijnych rynkach regulowanych musiałyby zatem spełniać proponowane nowe wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju²⁶. Wymogi dla MŚP notowanych na unijnych rynkach regulowanych miałyby jednak zastosowanie dopiero po upływie trzech lat od objęcia nimi innych przedsiębiorstw, co ma na celu uwzględnienie względnych trudności gospodarczych, z którymi mniejsze przedsiębiorstwa borykają się wskutek pandemii COVID-19. Ten okres stopniowego wprowadzania wymogów umożliwiłby również MŚP notowanym na rynkach regulowanych stosowanie nowych wymogów, kiedy praktyki w zakresie sprawozdawczości i atestacji w odniesieniu do informacji na temat zrównoważonego rozwoju osiągną wyższy stopień zaawansowania. Wymogi dotyczące ujawniania informacji określone w niniejszym wniosku nie miałyby zastosowania do MŚP, których zbywalne papiery wartościowe są notowane na rynkach rozwoju MŚP lub wielostronnych platformach obrotu (MTF). Ponadto ze względu na zasadę proporcjonalności nie miałyby zastosowania do mikroprzedsiębiorstw notowanych na unijnych rynkach regulowanych.

W niniejszym wniosku nie nakłada się na inne MŚP obowiązku przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. MŚP nienotowane na rynku regulowanym mogą jednak zdecydować się na stosowanie na zasadzie dobrowolności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które Komisja przyjmie jako akty delegowane dotyczące sprawozdawczości prowadzonej przez MŚP notowane na rynku regulowanym. Standardy te mają umożliwić każdemu MŚP efektywne kosztowo przekazywanie informacji w odpowiedzi na liczne wnioski o udzielenie informacji otrzymywane od innych przedsiębiorstw, z którymi prowadzą interesy, takich jak: banki, zakłady ubezpieczeń i duzi klienci korporacyjni, oraz pomóc w określeniu ograniczeń co do informacji, jakich przedsiębiorstwa mogą racjonalnie oczekiwać od MŚP w swoim łańcuchu wartości. Standardy takie powinny również pomóc MŚP w przyciągnięciu dodatkowych inwestycji i środków finansowych oraz w pełnym uczestnictwie w transformacji w kierunku

²⁵ Obliczenia te opierają się na odpowiedziach udzielonych w badaniu, które Instytut na rzecz Zrównoważoności utworzony przez ERM przeprowadził w ramach analizy ratingów i badań dotyczących zrównoważonego rozwoju (<https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>)

²⁶ Z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstw notowanych na rynku regulowanym.

zrównoważonej gospodarki przedstawionej w Europejskim Zielonym Ładzie, a także w przyczynianiu się do tej transformacji. Standardy dla MŚP będą stanowiły punkt odniesienia dla przedsiębiorstw, które są objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, jeżeli chodzi o poziom informacji na temat zrównoważonego rozwoju, których MŚP mogłyby zasadnie żądać od dostawców i klientów w swoich łańcuchach wartości.

Niniejszy wniosek zapewnia gotowe rozwiązanie pod względem cyfryzacji, ponieważ zawiera wymóg, by przedsiębiorstwa cyfrowo znakowały informacje na temat zrównoważonego rozwoju, które przekazują, zgodnie z taksonomią cyfrową.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek przygotowano z poszanowaniem praw podstawowych i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Będzie on miał pośrednie pozytywne skutki dla praw podstawowych ze względu na fakt, że bardziej rygorystyczne wymogi sprawozdawcze mogą korzystnie podziałać na normy zachowań w przedsiębiorstwie. Powinien on przyczynić się do zwiększenia świadomości przedsiębiorstw na temat praw podstawowych i pozytywnie wpłynąć na sposób, w jaki przedsiębiorstwa identyfikują faktyczne i potencjalne niekorzystne skutki dla praw podstawowych oraz zarządzają tymi skutkami. Powinien on również zwiększyć przepływ kapitału do przedsiębiorstw przestrzegających praw podstawowych i ogólnie zwiększyć odpowiedzialność przedsiębiorstw za ich wpływ na te prawa.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet UE. Istniejące zasoby budżetowe zostaną wykorzystane na wydatki służące sfinansowaniu opracowania unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Aby monitorować postępy w osiąganiu szczegółowych celów wniosku, Komisja zbada możliwość organizowania okresowych badań wśród użytkowników i sporządzających sprawozdania, w zależności od dostępności środków finansowych.

Wniosek zawiera wymóg, aby Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia wymogów dotyczących atestacji nie później niż po trzech latach od rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszyć będą wnioski ustawodawcze dotyczące bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących atestacji („atestacja dająca wystarczającą pewność”).

Niniejszy wniosek nie wymaga planu wdrożenia.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Uznaje się, że żadne dokumenty wyjaśniające nie są konieczne.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 zmienia dyrektywę 2013/34/UE („dyrektywa o rachunkowości”).

W art. 1 pkt 1 rozszerzono zakres stosowania artykułów dyrektywy o rachunkowości dotyczących obowiązków sprawozdawczych w zakresie zrównoważonego rozwoju na instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które zgodnie z dyrektywą o rachunkowości nie są spółkami akcyjnymi lub z ograniczoną odpowiedzialnością bądź nie są uważane za ponoszące ograniczoną odpowiedzialność, w tym banki spółdzielcze oraz towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych i spółdzielczych, pod warunkiem że spełniają one odpowiednie kryteria wielkości.

W art. 1 pkt 2 zdefiniowano niektóre terminy, które są niezbędne do celów wniosku. Wprowadzono i zdefiniowano terminy „kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem” i „sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju”, podczas gdy w obowiązujących przepisach dyrektywy o rachunkowości mowa jest o „informacjach niefinansowych”. Zdefiniowano również terminy „niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne” oraz „wartości niematerialne i prawne”.

Art. 1 pkt 3 zastępuje art. 19a dyrektywy o rachunkowości, w którym określono wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla niektórych przedsiębiorstw. Wniosek zmienia art. 19a w następujący sposób:

- zmienia zakres podmiotowy wymogów sprawozdawczych, rozszerzając ich zakres stosowania na wszystkie duże przedsiębiorstwa i wszystkie spółki, których papiery wartościowe są notowane na unijnych rynkach regulowanych, z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstw. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze MŚP notowanych na rynku regulowanym, mają one rozpocząć prowadzenie sprawozdawczości zgodnie z niniejszą dyrektywą pod upływie trzech lat od rozpoczęcia jej stosowania;
- wyjaśniono w nim zasadę podwójnej istotności, usuwając wszelkie niejasności co do tego, że przedsiębiorstwa powinny przekazywać informacje niezbędne do zrozumienia, w jaki sposób wpływają na nie kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem, oraz informacje niezbędne do zrozumienia wpływu przedsiębiorstw na ludzi i środowisko;
- określono w nim bardziej szczegółowo informacje, które przedsiębiorstwa powinny ujawniać. W porównaniu z obowiązującymi przepisami wprowadzono w nim nowe wymogi dla przedsiębiorstw w zakresie udzielania informacji na temat ich strategii, celów, roli zarządu i kierownictwa, głównych niekorzystnych skutków związanych z przedsiębiorstwem i jego łańcuchem wartości, wartości niematerialnych i prawnych oraz sposobu, w jaki przedsiębiorstwa zidentyfikowały zgłaszane informacje.
- określono w nim, że przedsiębiorstwa powinny przekazywać informacje jakościowe i ilościowe, informacje dotyczące przyszłości i przeszłości oraz informacje uwzględniające w stosownych przypadkach perspektywę krótko-, średnio- i długoterminową;
- zobowiązano w nim wszystkie przedsiębiorstwa, które są objęte zakresem stosowania tych przepisów, do składania sprawozdań zgodnie z europejskimi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz

umożliwiono MŚP notowanym na rynku regulowanym składanie sprawozdań zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju właściwymi dla MŚP;

- zniesiono w nim możliwość zezwolenia przedsiębiorstwom przez państwa członkowskie na przekazywanie wymaganych informacji w odrębnym sprawozdaniu, które nie stanowi części sprawozdania z działalności;
- zobowiązano w nim zwolnione jednostki zależne do publikowania skonsolidowanego sprawozdania z działalności jednostki dominującej składającej sprawozdania na szczeblu grupy oraz do zamieszczania w (indywidualnym) sprawozdaniu z działalności podmiotu prawnego wzmianki o tym, że dana jednostka jest zwolniona z wymogów dyrektywy.

W art. 1 pkt 4 wprowadzono do dyrektywy o rachunkowości trzy nowe przepisy – art. 19b, 19c i 19d – dotyczące standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W art. 19b uprawniono Komisję do przyjmowania unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w drodze aktów delegowanych oraz określono wymogi dotyczące ich przyjęcia. Po pierwsze, określono w nim minimalne kryteria jakości, które muszą spełniać informacje przekazywane zgodnie ze standardami. Po drugie, określono w nim zagadnienia, które standardy powinny obejmować. Po trzecie, określono w nim pewne instrumenty i inicjatywy, które Komisja powinna w szczególności uwzględnić przy ustalaniu treści aktów delegowanych, w tym niektóre przepisy UE oraz prace w ramach ogólnosięwiatowych inicjatyw z obszaru określania standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zobowiązano w nim również Komisję do przyjęcia pierwszego zestawu standardów do dnia 31 października 2022 r. W tym zestawie standardów należy określić informacje, które przedsiębiorstwa powinny przekazywać na temat wszystkich kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem i wszystkich obszarów sprawozdawczości wymienionych w art. 19a ust. 2. W tych aktach delegowanych należy określić co najmniej informacje, które przedsiębiorstwa powinny przekazywać w celu zaspokojenia potrzeb uczestników rynku finansowego podlegających wymogom dotyczącym ujawniania informacji określonym w rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Drugi zestaw standardów należy przyjąć najpóźniej do dnia 31 października 2023 r. W tym zestawie standardów należy określić informacje uzupełniające, które przedsiębiorstwa powinny przekazywać w stosownych przypadkach na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem i obszarów sprawozdawczości wymienionych w art. 19a ust. 2, oraz informacje specyficzne dla sektora, w którym działa dane przedsiębiorstwo. Ponadto w art. 19b zobowiązano Komisję do dokonywania przeglądu standardów co najmniej raz na trzy lata w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym zmian w standardach międzynarodowych. W art. 19c zobowiązano Komisję do przyjęcia do dnia 31 października 2023 r. standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich przedsiębiorstw. W art. 19d zobowiązano przedsiębiorstwa do sporządzania sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności w jednolitym elektronicznym formacie raportowania zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815 oraz do znakowania informacji na temat zrównoważonego rozwoju w sposób i w przypadkach określonych w tym rozporządzeniu²⁷.

²⁷ Język znaczników to język komputerowy, w którym w celu określenia elementów w dokumencie stosuje się specjalną technikę kodowania („znaczniki”), umożliwiającą przedstawienie informacji w sposób czytelny zarówno dla urządzeń, jak i dla ludzi.

W art. 1 pkt 5 zmieniono art. 20, nakładając na spółki notowane na rynku regulowanym, które są objęte tym przepisem, wymóg zamieszczania wzmianki o płci w opisie polityki różnorodności stosowanej do organów administrujących, zarządzających i nadzorczych spółki. W przepisie tym zmieniono również art. 20, aby umożliwić jednostkom notowanym na rynku regulowanym, które podlegają art. 20, spełnienie wymogów określonych w ust. 1 lit. c), f) i g) przez uwzględnienie niezbędnych informacji w sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju²⁸.

W art. 1 pkt 6 zmieniono art. 23 dyrektywy o rachunkowości, doprecyzowując, że system zwolnień dla skonsolidowanych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań z działalności funkcjonuje niezależnie od systemu zwolnień w zakresie skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to, że przedsiębiorstwo może być zwolnione z wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości finansowej, ale nie z wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Ma to miejsce w sytuacji, gdy jego jednostka dominująca najwyższego szczebla sporządza skonsolidowane sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania z działalności zgodnie z prawem Unii lub zgodnie z równoważnymi wymogami w przypadku państwa niebędącego członkiem UE, ale nie sporządza skonsolidowanych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z prawem Unii ani zgodnie z równoważnymi wymogami w przypadku państwa niebędącego członkiem UE.

Art. 1 pkt 7 zastępuje art. 29a dyrektywy o rachunkowości, tak aby wszystkie wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w art. 19a miały zastosowanie w stosownych przypadkach do jednostek dominujących, które składają sprawozdania na zasadzie skonsolidowanej za całą grupę.

W art. 1 pkt 8 zmieniono art. 30 dyrektywy o rachunkowości, aby dostosować go do nowych wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Po pierwsze, zmieniono ten artykuł w celu zobowiązania państw członkowskich do zapewnienia, aby w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego przedsiębiorstwa publikowały należycie zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe i sprawozdania z działalności w formacie elektronicznym określonym w nowym art. 19d. Po drugie, wprowadzono w nim zmiany w celu nałożenia wymogu, aby w przypadku gdy opinię na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wydaje niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne inny niż biegły rewident, opinia ta była ogłaszana wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym i sprawozdaniem z działalności. Ponadto zmieniono go w celu zobowiązania państw członkowskich do zapewnienia, aby sprawozdania z działalności zawierające sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju były niezwłocznie po ich ogłoszeniu udostępniane w ramach odpowiedniego urzędowo ustanowionego systemu, o którym mowa w dyrektywie 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa w sprawie przejrzystości). Określono w tym przepisie, że jeżeli przedsiębiorstwa przygotowujące sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju nie są notowane na unijnych rynkach regulowanych, odpowiednim urzędowo ustanowionym systemem powinien być jeden z urzędowo ustanowionych systemów państwa członkowskiego, w którym dane przedsiębiorstwo ma siedzibę statutową. Jest to konieczne do uwzględnienia informacji na temat zrównoważonego rozwoju ujawnianych przez przedsiębiorstwa w europejskim

²⁸ Lit. c) dotyczy systemów kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem w kontekście sprawozdawczości finansowej. Lit. f) dotyczy składu osobowego i sposobu działania organów administrujących, zarządzających i nadzorujących. Lit. g) dotyczy polityki różnorodności stosowanej do organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki.

pojedynczym punkcie dostępu, który zostanie ustanowiony zgodnie z zapowiedzią w działaniu 1 nowego planu działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych.

W art. 1 pkt 9 zmieniono art. 33 dyrektywy o rachunkowości, dostosowując wspólną odpowiedzialność członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących przedsiębiorstwa do zmienionych wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W szczególności zobowiązano organy administrujące, zarządzające i nadzorujące do zapewnienia, aby dane przedsiębiorstwo składało sprawozdania zgodnie z unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz w wymaganym formacie cyfrowym, a także usunięto wzmiankę o obecnie dozwolonym odrębnym sprawozdaniu na potrzeby sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 1 pkt 10 zmieniono art. 34 dyrektywy o rachunkowości w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W szczególności wprowadzono wymóg, aby biegły rewident wykonał usługę atestacyjną dającą ograniczoną pewność w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstwa w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym w odniesieniu do zgodności tej sprawozdawczości ze standardami sprawozdawczości, procesu przeprowadzonego przez przedsiębiorstwo w celu identyfikacji informacji zgłaszanych zgodnie ze standardami, znakowania tej sprawozdawczości oraz wskaźników zgłaszanych na podstawie art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki. Ponadto przepis ten umożliwia państwom członkowskim zezwolenie, aby każdy niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne akredytowany zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 mógł wydawać opinię na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność. Zobowiązano w nim również państwa członkowskie do zapewnienia, aby ustanowiono spójne wymogi dla wszystkich osób i przedsiębiorstw – w tym biegłych rewidentów i firm audytorskich – którym zezwolono na wydawanie opinii na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 1 pkt 11 zmieniono art. 49 dyrektywy o rachunkowości, ustanawiając warunki uprawniające Komisję do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w nowym art. 19b. Przepis ten zobowiązuje Komisję do brania pod uwagę porad technicznych Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) podczas przygotowywania tych aktów, pod warunkiem że poradę tę opracowano z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości oraz z wykorzystaniem wiedzy fachowej odpowiednich zainteresowanych stron, oraz że towarzyszą jej analizy kosztów i korzyści ułatwiające Komisji przyjmowanie standardów. W przepisie tym nałożono również na Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) obowiązek przedstawiania opinii na temat porad technicznych udzielanych przez EFRAG przed przyjęciem standardów. Opinię tę należy przekazać w terminie dwóch miesięcy do dnia otrzymania wniosku od Komisji. Jest to rozsądny okres, ponieważ ESMA będzie zaangażowana w prace EFRAG, a zatem zapozna się z treścią porady technicznej EFRAG przed jej przedłożeniem Komisji. Komisja ma również obowiązek, zanim przyjmie standardy, zasięgać opinii grupy ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), Europejskiej Agencji Środowiska (EEA), Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), Europejskiego Banku Centralnego, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Audytowego oraz platformy

ds. zrównoważonego finansowania. Jeżeli którekolwiek z wymienionych organów zdecydują się przekazać opinię, muszą to zrobić w terminie dwóch miesięcy od dnia nawiązania w tej sprawie kontaktu przez Komisję.

W art. 1 pkt 12 zmieniono art. 51 dyrektywy o rachunkowości, określając minimalne rodzaje sankcji i środków administracyjnych, które państwa członkowskie powinny przewidzieć w przypadku naruszeń przepisów krajowych transponujących wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zawarte w dyrektywie o rachunkowości.

Art. 2 zmienia dyrektywę 2004/109/WE (dyrektywa w sprawie przejrzystości).

W art. 2 pkt 1 wprowadzono i zdefiniowano termin „sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju”, który jest niezbędny do celów wniosku.

W art. 2 pkt 2 zmieniono art. 4 dyrektywy w sprawie przejrzystości w celu uwzględnienia części informacji regulowanych stanowiących sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, które są sporządzane i publikowane na podstawie przepisów tej dyrektywy. Po pierwsze, zmieniono ten artykuł w celu wprowadzenia wymogu, aby roczny raport finansowy zawierał oświadczenia osób odpowiedzialnych za sprawozdawczość finansową emitenta, że według ich najlepszej wiedzy sprawozdanie z działalności sporządzono zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wymaganymi w stosownych przypadkach w dyrektywie 2013/34/UE. Wymóg włączenia sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do sprawozdania z działalności, wynikający ze zmian wprowadzonych niniejszą dyrektywą, eliminuje potrzebę zmiany art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/109/WE. Po drugie, uaktualniono odesłania do przepisów dyrektywy o rachunkowości i dyrektywy 2006/43/WE (dyrektywa w sprawie badań ustawowych) w odniesieniu do wymogu badania sprawozdań finansowych zgodnie z art. 34 ust. 1 dyrektywy o rachunkowości oraz wymogu oświadczenia, czy biegły rewident lub firma audytorska stwierdzili istotną nieprawidłowość w sprawozdaniu z działalności, a także w odniesieniu do wymogu ujawnienia sprawozdania z badania, w tym opinii na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Ponadto zaktualizowano i zmieniono odesłania do przepisów dyrektywy o rachunkowości w odniesieniu do sporządzania sprawozdania z działalności, aby wprowadzić wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zmiany te umożliwiają rozszerzenie wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na przedsiębiorstwa notowane na unijnych rynkach regulowanych UE, z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstw, w tym na emitentów spoza UE. Sprecyzowano w nich również uprawnienia właściwych organów krajowych do nadzorowania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 2 pkt 3 zmieniono art. 23 ust. 4 dyrektywy w sprawie przejrzystości, aby uprawnnić Komisję do przyjmowania środków w celu ustanowienia mechanizmu ustalania równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stosowanych przez emitentów spoza UE oraz do podejmowania niezbędnych decyzji w sprawie takiej równoważności. Wszelkie decyzje w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stosowanych przez emitentów spoza UE będą niezależne od decyzji w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości finansowej.

W art. 2 pkt 4 wprowadzono art. 28d dyrektywy w sprawie przejrzystości, w którym zobowiązuje się Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) do wydawania wytycznych dla właściwych organów krajowych w celu propagowania konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W rozporządzeniu w sprawie ESMA (rozporządzenie (UE) nr 1095/2010) wskazano dyrektywę w sprawie przejrzystości jako jeden z aktów ustawodawczych Unii określających zakres działalności ESMA.

Art. 3 zmienia dyrektywę 2006/43/WE (dyrektywa w sprawie badań ustawowych).

W art. 3 pkt 1 zmieniono art. 1 dyrektywy w sprawie badań ustawowych, który dotyczy jej przedmiotu, w celu uwzględnienia atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przypadku gdy wykonuje ją biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdania finansowego.

W art. 3 pkt 2 zmieniono i dodano w art. 2 dyrektywy w sprawie badań ustawowych niektóre definicje niezbędne do celów wniosku. W przepisie tym zmieniono definicje „biegłego rewidenta” i „firmy audytorskiej”, aby uwzględnić w stosownych przypadkach ich ewentualną pracę związaną z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Wprowadzono i zdefiniowano również terminy „atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju” i „sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju”.

W art. 3 pkt 3–7 zmieniono art. 6–11 dyrektywy w sprawie badań ustawowych zawierające przepisy dotyczące zatwierdzania, ustawicznego doskonalenia zawodowego i wzajemnego uznawania biegłych rewidentów i firm audytorskich w celu zapewnienia, aby biegli rewidentzi posiadali niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów mających znaczenie dla atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz umiejętności zastosowania takiej wiedzy w praktyce.

W art. 3 pkt 7 zmieniono art. 14, zawierający przepisy dotyczące procedur, które właściwe organy powinny ustanowić w odniesieniu do zatwierdzania biegłych rewidentów z innego państwa członkowskiego. Wprowadzono w nim zmiany w celu zapewnienia, aby w przypadku gdy państwo członkowskie zdecyduje, że wnioskodawca ubiegający się o zatwierdzenie powinien podlegać wymogowi zdania testu umiejętności, test ten obejmował również odpowiednią wiedzę biegłego rewidenta w zakresie przepisów ustawowych i wykonawczych przyjmującego państwa członkowskiego istotnych dla atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 3 pkt 8 wprowadzono art. 14a, który zawiera zasadę praw nabytych mającą na celu zapewnienie, aby zatwierdzeni biegli rewidentzi mogli nadal przeprowadzać badania ustawowe i mogli przeprowadzać badania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, kiedy zaczną być stosowane zmienione wymogi prawne. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby już zatwierdzeni biegli rewidentzi zdobywali niezbędną wiedzę na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w ramach wymogu ustawicznego kształcenia ustalonego w art. 13 dyrektywy w sprawie badań ustawowych.

W art. 3 pkt 9 zmieniono art. 24b w celu dostosowania przepisów dotyczących organizacji pracy audytora, aby uwzględnić odniesienia do jego pracy w ramach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W szczególności zmieniono go

w celu wprowadzenia wymogów, aby kluczowy partner lub kluczowi partnerzy firmy audytorskiej brali czynny udział w przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju; aby przy przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju biegły rewident poświęcał wystarczająco dużo czasu na dane zlecenie i przeznaczał dostateczne zasoby w celu właściwego wypełnienia swoich obowiązków; aby dokumentacja klienta zawierała informacje o wynagrodzeniu z tytułu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz aby zbiór dokumentacji z badania zawierał informacje związane z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przypadku gdy wykonuje ją biegły rewident.

W art. 3 pkt 10 zmieniono art. 25, zobowiązując państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiednich przepisów, aby zapobiec sytuacji, w której wynagrodzenie za atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju byłoby uzależnione od świadczenia dodatkowych usług na rzecz badanej jednostki lub byłoby kształtowane przez świadczenie tych usług czy też miałoby ono w jakiegokolwiek mierze charakter warunkowy.

W art. 3 pkt 11 dodano art. 25b, aby rozszerzyć przepisy dyrektywy w sprawie badań ustawowych dotyczące etyki zawodowej, niezależności, obiektywizmu, poufności i tajemnicy zawodowej, których wymaga się od biegłych rewidentów sprawozdań finansowych, na ich pracę w ramach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 3 ust. 12 dodano art. 26a, w którym zobowiązuje się państwa członkowskie, aby wymagały od biegłych rewidentów świadczenia usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji przyjętymi przez Komisję oraz aby stosowały krajowe standardy, procedury lub wymogi dotyczące atestacji, dopóki Komisja nie przyjmie standardu atestacji obejmującego tę samą kwestię. Przepis ten uprawnia Komisję do przyjmowania standardów atestacji w drodze aktów delegowanych w celu określenia procedur, które przeprowadza biegły rewident, aby wyciągnąć wnioski na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym planowania usług, uwzględniania rodzajów ryzyka i reagowania na nie, oraz rodzajów wniosków, jakie mają być zawarte w sprawozdaniu z badania. Wymaga się w nim również, aby biegli rewidentzi opierali swoją opinię na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na usłudze atestacyjnej dającej wystarczającą pewność, jeżeli Komisja skorzysta z możliwości przyjęcia standardów atestacji dającej wystarczającą pewność.

W art. 3 pkt 13 dodano art. 27a w celu rozszerzenia zakresu przepisów dotyczących badania ustawowego grupy przedsiębiorstw na atestację skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przypadku gdy wykonuje ją biegły rewident.

W art. 3 pkt 14 zmieniono art. 28, aby zobowiązać biegłych rewidentów lub firmy audytorskie, którzy przeprowadzają atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, do przedstawiania wyników w sprawozdaniu z badania oraz do przygotowywania tego sprawozdania zgodnie z wymogami standardów atestacji przyjętych przez UE lub dane państwo członkowskie. W szczególności w sprawozdaniu z badania należy określić, czy chodzi o roczną, czy o skonsolidowaną sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz dzień, na który została sporządzona, i okres nią objęty. Należy w nim wskazać ramy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zastosowane przy sporządzaniu tej sprawozdawczości. Powinno ono zawierać opis zakresu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i określać standardy atestacji, zgodnie z którymi przeprowadzono atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego

rozwoju. Ponadto powinno ono zawierać opinię biegłego rewidenta na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 3 pkt 15 zmieniono art. 29 dyrektywy w sprawie badań ustawowych dotyczący systemu kontroli zapewnienia jakości biegłych rewidentów i firm audytorskich w celu zapewnienia, aby kontrole zapewnienia jakości odbywały się w odniesieniu do badań sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz aby osoby przeprowadzające kontrole zapewnienia jakości posiadały odpowiednie wykształcenie zawodowe i stosowne doświadczenie w dziedzinie atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 3 pkt 16 dodano art. 30g w celu sprecyzowania, że system dochodzeń i kar wobec biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe ma również zastosowanie do badań sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 3 pkt 17 dodano art. 36a w celu sprecyzowania, że przepisy dotyczące nadzoru publicznego i ustaleń regulacyjnych pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do badań ustawowych mają również zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 3 pkt 18 dodano art. 38a w celu sprecyzowania, że przepisy dotyczące wyboru i zwalniania biegłych rewidentów i firm audytorskich w odniesieniu do badań ustawowych mają również zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 3 pkt 19 zmieniono art. 39, aby sprecyzować zadania komitetu ds. audytu w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Komitet ds. audytu powinien w szczególności informować organ administracyjny lub nadzorczy badanej jednostki o wynikach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i wyjaśniać, w jaki sposób komitet ds. audytu przyczynił się do rzetelności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jaka była rola komitetu ds. audytu w tym procesie. Komitet ds. audytu powinien monitorować proces sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym proces sprawozdawczości cyfrowej, a także proces przeprowadzony przez przedsiębiorstwo w celu identyfikacji informacji zgłaszanych zgodnie z odpowiednimi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz przedkładać zalecenia lub propozycje w celu zapewnienia rzetelności tych procesów. Powinien on monitorować skuteczność istniejących w przedsiębiorstwie systemów wewnętrznej kontroli jakości i systemów zarządzania ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, jego audytu wewnętrznego w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju badanej jednostki, w tym jej sprawozdawczości cyfrowej, która będzie wymagana na podstawie zmienionej dyrektywy o rachunkowości, bez naruszania jego niezależności. Ponadto powinien on monitorować atestację rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz kontrolować i monitorować niezależność biegłych rewidentów lub firm audytorskich.

W art. 3 pkt 20 zmieniono art. 45 w celu dostosowania wymogów dotyczących rejestracji biegłych rewidentów i jednostek audytorskich spoza UE oraz nadzoru nad nimi do nowego zakresu stosowania dyrektywy, obejmującego atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 3 pkt 21 zmieniono art. 48a, aby określić warunki wykonywania przekazanych Komisji uprawnień do przyjmowania standardów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na podstawie art. 26a ust. 2.

Art. 4 zmienia rozporządzenie (UE) nr 537/2014 (rozporządzenie w sprawie badań ustawowych).

W art. 4 pkt 1 zmieniono art. 5 rozporządzenia w sprawie badań ustawowych, aby zakazać świadczenia usług konsultingowych dotyczących sporządzania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w okresach określonych w art. 5 tego rozporządzenia, w przypadku gdy biegli rewidenci lub firmy audytorskie przeprowadzający badanie ustawowe przeprowadzają również atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 4 pkt 2 zmieniono art. 14 w celu nałożenia na biegłych rewidentów i firmy audytorskie obowiązku corocznego informowania danego właściwego organu o tym, jakie przychody z tytułu usług niebędących badaniem uzyskali z tytułu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W art. 5 zobowiązano państwa członkowskie do transpozycji art. 1–3 dyrektywy do dnia 1 grudnia 2022 r. oraz do zapewnienia, aby jej przepisy miały zastosowanie do przedsiębiorstw w roku obrotowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2023 r. lub w ciągu roku kalendarzowego 2023.

W art. 6 wyznaczono datę rozpoczęcia stosowania zmienionych przepisów rozporządzenia (UE) nr 537/2014 (rozporządzenie w sprawie badań ustawowych) na dzień 1 stycznia 2023 r.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE
oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości
przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 i 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie „Europejski Zielony Ład” przyjętym w dniu 11 grudnia 2019 r.³⁰ Komisja Europejska zobowiązała się do dokonania przeglądu przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE dotyczących sprawozdawczości niefinansowej³¹. Europejski Zielony Ład to nowa strategia Unii Europejskiej na rzecz wzrostu gospodarczego. Jej celem jest przekształcenie Unii w nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarkę o zerowym poziomie emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r. Jej celem jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Celem Europejskiego Zielonego Ładu jest oddzielenie wzrostu gospodarczego od

²⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³⁰ COM(2019) 640 final.

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

wykorzystania zasobów naturalnych i zapewnienie, aby wszystkie regiony i wszyscy obywatele Unii uczestniczyli w sprawiedliwej społecznie transformacji w kierunku zrównoważonego systemu gospodarczego. Przyczyni się on do osiągnięcia celu, jakim jest budowanie gospodarki służącej ludziom, wzmacniając społeczną gospodarkę rynkową UE i pomagając dopilnować, aby była ona gotowa na przyszłość oraz zapewniała stabilność, miejsca pracy, wzrost gospodarczy i inwestycje. Cele te są szczególnie ważne, jeżeli wziąć pod uwagę szkody społeczno-ekonomiczne spowodowane pandemią COVID-19 oraz potrzebę zrównoważonej i sprawiedliwej odbudowy sprzyjającej włączeniu społecznemu. We wniosku z dnia 4 marca 2020 r. dotyczącym Europejskiego prawa o klimacie Komisja Europejska zaproponowała, żeby cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. stał się wiążący dla Unii³².

- (2) W komunikacie *Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego* Komisja określiła środki służące osiągnięciu następujących celów: ukierunkowaniu przepływów kapitału na zrównoważone inwestowanie celem osiągnięcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, zarządzaniu ryzykiem finansowym wynikającym ze zmiany klimatu, wyczerpywania się zasobów, degradacji środowiska oraz kwestii społecznych, a także wspieraniu przejrzystości i podejścia długoterminowego w działalności finansowej i gospodarczej³³. Warunkiem wstępnym osiągnięcia tych celów jest ujawnianie przez jednostki istotnych, porównywalnych i wiarygodnych informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Parlament Europejski i Rada przyjęły szereg aktów ustawodawczych w ramach realizacji Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088³⁴ reguluje sposób, w jaki uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi mają ujawniać informacje na temat zrównoważonego rozwoju inwestorom końcowym i właścicielom aktywów. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852³⁵ ustanowiono system klasyfikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, aby zwiększyć skalę zrównoważonych inwestycji i przeciwdziałać pseudoekologicznemu marketingowi produktów finansowych, co do których istnieją bezpodstawne twierdzenia o zrównoważoności. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2089³⁶, uzupełnionym rozporządzeniami delegowanymi Komisji (UE)

³² Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) [2020/0036(COD)].

³³ COM(2018) 97 final.

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2089 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1011 w odniesieniu do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, a także ujawniania informacji dotyczących wskaźników referencyjnych w związku z kwestiami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 17).

2020/1816³⁷, (UE) 2020/1817³⁸ i (UE) 2020/1818³⁹, wprowadzono wymogi dotyczące ujawniania informacji z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego („ESG”) w odniesieniu do administratorów wskaźników referencyjnych oraz minimalne standardy dotyczące konstruowania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁴⁰ zobowiązano duże instytucje, które wyemitowały papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, do ujawniania informacji na temat ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego od dnia 28 czerwca 2022 r. Nowe ramy ostrożnościowe dla firm inwestycyjnych ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033⁴¹ oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034⁴² zawierają przepisy dotyczące wprowadzenia przez właściwe organy wymiaru ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego do procesu przeglądu nadzorczego i oceny nadzorczej oraz zawierają wymogi dotyczące ujawniania przez firmy inwestycyjne informacji na temat takich ryzyk, mające zastosowanie od dnia 26 grudnia 2022 r. W nawiązaniu do Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego Komisja w programie prac na 2021 r. zapowiedziała również wniosek w sprawie europejskiej normy dotyczącej obligacji ekologicznych.

- (3) W dniu 5 grudnia 2019 r. w konkluzjach w sprawie pogłębienia unii rynków kapitałowych Rada podkreśliła znaczenie wiarygodnych, porównywalnych i jednoznacznych informacji na temat ryzyk dla zrównoważoności, możliwości w zakresie zrównoważoności oraz jej skutków, a także wezwała Komisję, by rozważyła opracowanie europejskiego standardu sprawozdawczości niefinansowej.
- (4) W rezolucji z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie zrównoważonych finansów⁴³ Parlament Europejski wezwał do opracowania dalszych wymogów sprawozdawczości

³⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1816 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do wyjaśnienia w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego precyzującego, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w każdym opracowanym i opublikowanym wskaźniku referencyjnym (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 1).

³⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1817 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnej zawartości wyjaśnienia, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 12).

³⁹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1818 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnych norm dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 17).

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).

⁴³ 2018/2007(INI).

niefinansowej w ramach dyrektywy 2013/34/UE. W rezolucji z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie zrównoważonego ładu korporacyjnego⁴⁴ Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął zobowiązanie Komisji do dokonania przeglądu dyrektywy 2013/34/UE i podkreślił, że konieczne jest ustanowienie wszechstronnych unijnych ram sprawozdawczości niefinansowej obejmujących obowiązkowe unijne standardy sprawozdawczości niefinansowej. Parlament Europejski wezwał do rozszerzenia zakresu wymogów sprawozdawczych na dodatkowe kategorie jednostek oraz do wprowadzenia wymogu audytu.

- (5) W dniu 25 września 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju: Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 („Agenda 2030”). Podstawowymi elementami Agendy 2030 są cele zrównoważonego rozwoju i obejmuje ona trzy wymiary tego rozwoju: gospodarczy, społeczny i środowiskowy. W komunikacie Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. dotyczącym kolejnych kroków w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy powiązano cele zrównoważonego rozwoju z unijnymi ramami polityki w celu zapewnienia, aby we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych, realizowanych zarówno w Unii, jak i poza nią, od samego początku uwzględniano te cele⁴⁵. W konkluzjach z dnia 20 czerwca 2017 r. Rada potwierdziła, że Unia i jej państwa członkowskie są zaangażowane we wdrażanie Agendy 2030 w pełni i w sposób spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny, w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami⁴⁶.
- (6) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE⁴⁷ zmieniła dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych przez niektóre duże jednostki oraz grupy. Dyrektywą 2014/95/UE wprowadzono wymóg przekazywania przez jednostki informacji dotyczących co najmniej kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka oraz przeciwdziałania korupcji i łapownictwu. W odniesieniu do tych kwestii w dyrektywie 2014/95/UE zobowiązano jednostki do ujawniania informacji w następujących obszarach sprawozdawczości: modelu biznesowego, polityk (uwzględniając wdrożone procesy należytej staranności), wyniku polityk, ryzyka i zarządzania ryzykiem oraz kluczowych wskaźników wyników związanych z daną działalnością.
- (7) Wiele zainteresowanych stron uważa termin „niefinansowy” za niedokładny, w szczególności dlatego, że implikuje on, iż dane informacje nie mają znaczenia pod względem finansowym. Coraz częściej jednak informacje te mają takie znaczenie. Wiele organizacji, inicjatyw i praktyków w tej dziedzinie mówi o informacjach „na temat zrównoważonego rozwoju”. W związku z tym lepiej posługiwać się terminem „informacje na temat zrównoważonego rozwoju” zamiast „informacje niefinansowe”. Należy zatem zmienić dyrektywę 2013/34/UE w celu uwzględnienia tej zmiany terminologii.

⁴⁴ A9-0240/2020 (INI).

⁴⁵ COM(2016) 739 final.

⁴⁶ Konkluzje Rady „Zrównoważona przyszłość Europy: działania UE w odpowiedzi na Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, 20 czerwca 2017 r.

⁴⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

- (8) Ostatecznymi beneficjentami lepszej sprawozdawczości jednostek w zakresie zrównoważonego rozwoju są indywidualni obywatele i oszczędzający. Oszczędzający, którzy chcą inwestować w sposób zrównoważony, będą mieli taką możliwość, wszyscy obywatele natomiast powinni skorzystać na stabilnym, zrównoważonym i sprzyjającym włączeniu społecznemu systemie gospodarczym. Aby osiągnąć te korzyści, informacje na temat zrównoważonego rozwoju ujawniane w sprawozdaniach rocznych jednostek muszą najpierw dotrzeć do dwóch głównych grup („użytkowników”). Pierwsza grupa użytkowników to inwestorzy, w tym podmioty zarządzające aktywami, którzy chcą lepiej zrozumieć ryzyka i możliwości związane z kwestiami zrównoważonego rozwoju dla swoich inwestycji, a także skutki tych inwestycji dla ludzi i środowiska. Druga grupa użytkowników to organizacje, w tym organizacje pozarządowe i partnerzy społeczni, które chcą pociągać jednostki do większej odpowiedzialności za ich wpływ na ludzi i środowisko. Inne zainteresowane strony również mogą korzystać z informacji na temat zrównoważonego rozwoju ujawnianych w sprawozdaniach rocznych. Partnerzy biznesowi jednostek, w tym klienci, mogą opierać się na tych informacjach, aby zrozumieć ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i skutki związane ze zrównoważonym rozwojem, a w razie potrzeby zgłaszać je za pośrednictwem własnych łańcuchów wartości. Decydenci i agencje ochrony środowiska mogą wykorzystywać takie informacje, w szczególności w ujęciu zbiorczym, aby monitorować tendencje środowiskowe i społeczne, wносить wkład w rachunki środowiska oraz kształtować politykę publiczną. Niewielu obywateli i konsumentów indywidualnych bezpośrednio zapoznaje się ze sprawozdaniami jednostek, ale mogą korzystać z takich informacji pośrednio, np. gdy rozważają porady lub opinie doradców finansowych lub organizacji pozarządowych. Wielu inwestorów i wiele podmiotów zarządzających aktywami nabywa informacje na temat zrównoważonego rozwoju od dostawców danych będących osobami trzecimi, którzy gromadzą informacje z różnych źródeł, w tym z publicznych sprawozdań przedsiębiorstw.
- (9) W ostatnich latach miał miejsce bardzo znaczny wzrost zapotrzebowania na informacje na temat zrównoważonego rozwoju przedsiębiorstw, zwłaszcza ze strony społeczności inwestorów. Ten wzrost zapotrzebowania wynika ze zmiennego charakteru ryzyk dla jednostek i rosnącej świadomości inwestorów na temat konsekwencji finansowych tych ryzyk. Dotyczy to w szczególności ryzyk finansowych związanych z klimatem. Rośnie również świadomość ryzyka dla jednostek i inwestycji wynikającego z innych kwestii środowiskowych oraz kwestii społecznych, w tym związanych ze zdrowiem. Wzrost zapotrzebowania na informacje na temat zrównoważonego rozwoju wynika również ze wzrostu w dziedzinie produktów inwestycyjnych, które wyraźnie wiążą się ze spełnieniem określonych standardów zrównoważonego rozwoju lub osiągnięciem określonych celów zrównoważonego rozwoju. Wzrost zapotrzebowania jest po części logiczną konsekwencją wcześniej przyjętych przepisów Unii, w szczególności rozporządzenia (UE) 2019/2088 i rozporządzenia (UE) 2020/852. Zresztą wzrost ten częściowo i tak by zaistniał ze względu na szybko zmieniające się czynniki, takie jak świadomość obywateli, preferencje konsumentów i praktyki rynkowe. Pandemia COVID-19 jeszcze bardziej przyspieszy wzrost potrzeb użytkowników w zakresie informacji, w szczególności dlatego, że ujawniła podatność pracowników i łańcuchów wartości jednostki. Informacje na temat wpływu na środowisko są również istotne w kontekście łagodzenia przyszłych pandemii, gdyż zaburzenie ekosystemów przez człowieka jest w coraz większym stopniu powiązane z występowaniem i rozprzestrzenianiem się chorób.

- (10) Same jednostki mogą odnieść korzyści dzięki prowadzeniu wysokiej jakości sprawozdawczości w kwestiach związanych ze zrównoważonym rozwojem. Wzrost liczby produktów inwestycyjnych, które służą osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju, oznacza, że dobra sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju może zwiększyć dostęp jednostki do kapitału finansowego. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju może pomóc jednostkom w identyfikacji własnych ryzyk i możliwości w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz w zarządzaniu nimi. Może ona stanowić podstawę lepszego dialogu i komunikacji między jednostkami a zainteresowanymi stronami, a także pomóc jednostkom w poprawie ich reputacji.
- (11) W sprawozdaniu w sprawie klauzuli przeglądowej zawartej w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej (dyrektywa 2014/95/UE) oraz towarzyszącej mu ocenie adekwatności sprawozdawczości przedsiębiorstw wskazano problemy pod względem skuteczności tej dyrektywy⁴⁸. Istnieje wiele dowodów na to, że wiele jednostek nie ujawnia istotnych informacji dotyczących wszystkich głównych kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. W sprawozdaniu wskazano również jako istotne problemy ograniczoną porównywalność i wiarygodność informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto wiele jednostek, od których użytkownicy potrzebują informacji na temat zrównoważonego rozwoju, nie jest zobowiązanych do zgłaszania takich informacji.
- (12) Oczekuje się, że w razie braku środka z zakresu polityki wzrośnie rozbieżność między potrzebami użytkowników w zakresie informacji a informacjami na temat zrównoważonego rozwoju zgłaszanymi przez jednostki. Rozbieżność ta ma istotne negatywne konsekwencje. Inwestorzy nie są w stanie w wystarczającym stopniu uwzględniać w decyzjach inwestycyjnych ryzyk i możliwości związanych ze zrównoważonym rozwojem. Kumulacja wielu decyzji inwestycyjnych, w których nie uwzględnia się w odpowiedni sposób ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem, może stwarzać ryzyka systemowe zagrażające stabilności finansowej. Europejski Bank Centralny i organizacje międzynarodowe takie jak Rada Stabilności Finansowej zwróciły uwagę na te ryzyka systemowe, w szczególności w przypadku klimatu. Inwestorzy są również w mniejszym stopniu w stanie kierować środki finansowe do takich jednostek i na takie rodzaje działalności gospodarczej, które niwelują problemy społeczne i środowiskowe, a nie zaostrzają je – zagraża to osiągnięciu celów Europejskiego Zielonego Ładu i realizacji Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Organizacje pozarządowe, partnerzy społeczni, społeczności, na które wpływa działalność jednostek, oraz inne zainteresowane strony są w mniejszym stopniu w stanie pociągać jednostki do odpowiedzialności za ich wpływ na ludzi i środowisko. Powoduje to deficyt rozliczalności i może przyczyniać się do obniżenia poziomu zaufania obywateli do przedsiębiorstw, co z kolei może mieć negatywne skutki dla efektywnego funkcjonowania społecznej gospodarki rynkowej. Brak ogólnie przyjętych wskaźników i metod pomiaru i wyceny ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz zarządzania nimi również stanowi przeszkodę dla

⁴⁸ Urząd Publikacji: proszę wstawić odniesienie do sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie klauzul przeglądowych zawartych w dyrektywach 2013/34/UE, 2014/95/UE i 2013/50/UE oraz towarzyszącego mu dokumentu roboczego służb Komisji dotyczącego oceny adekwatności.

starań, które jednostki podejmują w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru swoich modeli biznesowych i działalności.

- (13) W sprawozdaniu w sprawie klauzuli przeglądowej zawartej w dyrektywie 2014/95/UE oraz towarzyszącej mu ocenie adekwatności sprawozdawczości przedsiębiorstw zwrócono również uwagę na znaczny wzrost liczby wniosków o udzielenie informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, które to wnioski są kierowanych do jednostek w ramach próby zaradzenia istniejącej luce informacyjnej. Ponadto obecne oczekiwania wobec jednostek, że będą one stosowały szereg różnych ram i standardów, prawdopodobnie utrzymają się – a nawet mogą wzrosnąć – ponieważ wciąż rośnie wartość informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W przypadku braku środka z zakresu polityki mającego na celu osiągnięcie konsensusu co do informacji, które jednostki powinny przekazywać, nastąpi znaczny wzrost kosztów i obciążeń dla jednostek składających sprawozdania i dla użytkowników takich informacji.
- (14) Coraz większa rozbieżność między potrzebami użytkowników w zakresie informacji a obecnymi praktykami sprawozdawczymi jednostek nasila prawdopodobieństwo, że poszczególne państwa członkowskie wprowadzą w większym stopniu rozbieżne przepisy lub normy krajowe. Różne wymogi sprawozdawcze w poszczególnych państwach członkowskich wiązałyby się z dodatkowymi kosztami i złożonością dla jednostek prowadzących działalność transgraniczną, a tym samym osłabiałyby jednolity rynek, a także miałyby niekorzystny wpływ na swobodę przedsiębiorczości i swobodny przepływ kapitału w całej Unii. Te różne wymogi sprawozdawcze sprawiają również, że zgłaszane informacje są mniej porównywalne między państwami, co osłabia unię rynków kapitałowych.
- (15) Art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE mają zastosowanie odpowiednio do dużych jednostek będących jednostkami interesu publicznego, w których średnia liczba zatrudnionych przekracza 500, oraz do jednostek interesu publicznego będących jednostkami dominującymi dużej grupy, w których średnia liczba zatrudnionych przekracza 500 w ujęciu skonsolidowanym. Z uwagi na wzrost potrzeb użytkowników w zakresie informacji na temat zrównoważonego rozwoju należy zobowiązać dodatkowe kategorie jednostek do zgłaszania takich informacji. Należy zatem zobowiązać wszystkie duże jednostki i wszystkie jednostki notowane na rynkach regulowanych, z wyjątkiem mikrojednostek, do przekazywania szczegółowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto wszystkie jednostki będące jednostkami dominującymi dużych grup powinny sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzać na szczeblu grupy.
- (16) Wymóg, zgodnie z którym również duże jednostki nienotowane na rynku regulowanym powinny ujawniać informacje na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, jest uzasadniony głównie obawami dotyczącymi wpływu i odpowiedzialności takich jednostek, w tym w ramach ich łańcucha wartości. Pod tym względem wszystkie duże jednostki powinny podlegać takim samym wymogom dotyczącym publicznego przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Ponadto uczestnicy rynku finansowego również potrzebują informacji od tych dużych jednostek nienotowanych na rynku regulowanym.
- (17) Wymóg stanowiący, że jednostki, które nie posiadają siedziby w Unii, lecz których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych, powinny również

ujawniać informacje na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, stanowi odpowiedź na potrzeby uczestników rynku finansowego w zakresie informacji uzyskiwanych od takich przedsiębiorstw w celu zrozumienia ryzyk i skutków wiążących się z inwestycjami dokonywanymi przez tych uczestników oraz w celu spełnienia wymogów dotyczących ujawniania informacji, które to wymogi określono w rozporządzeniu (UE) 2019/2088.

- (18) Biorąc pod uwagę rosnące znaczenie ryzyk związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz fakt, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) notowane na rynkach regulowanych stanowią znaczny odsetek wszystkich jednostek notowanych w Unii, w celu zapewnienia ochrony inwestorów należy zobowiązać również te MŚP do ujawniania informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Wprowadzenie tego wymogu przyczyni się do zapewnienia uczestnikom rynku finansowego możliwości uwzględniania mniejszych notowanych jednostek w portfelach inwestycyjnych, ponieważ takie jednostki przekazują informacje na temat zrównoważonego rozwoju potrzebne uczestnikom rynku finansowego. Ułatwi to zatem ochronę mniejszych jednostek notowanych i zwiększy możliwość uzyskania przez nie dostępu do kapitału finansowego, a także pozwoli uniknąć dyskryminowania takich jednostek przez uczestników rynku finansowego. Ustanowienie tego wymogu jest również konieczne do zapewnienia, aby uczestnicy rynku finansowego dysponowali niezbędnymi im informacjami uzyskanymi od jednostek, w których dokonano inwestycji, w celu spełnienia swoich własnych wymogów dotyczących ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju spoczywających na nich zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2088. MŚP notowanym na rynkach regulowanych należy jednak zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do stosowania wymogu przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, biorąc pod uwagę ich niewielki rozmiar i bardziej ograniczoną ilość zasobów, a także trudną sytuację gospodarczą wywołaną pandemią COVID-19. MŚP należy również umożliwić przekazywanie informacji zgodnie ze standardami proporcjonalnymi do ich zdolności i zasobów. MŚP nienotowane na rynku regulowanym mogą również korzystać z tych proporcjonalnych standardów na zasadzie dobrowolności. Standardy dla MŚP będą stanowiły punkt odniesienia dla jednostek, które są objęte zakresem stosowania dyrektywy, jeżeli chodzi o poziom informacji na temat zrównoważonego rozwoju, których MŚP mogłyby zasadnie żądać od dostawców i klientów w swoich łańcuchach wartości.
- (19) Przepisy dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁹ mają zastosowanie do wszystkich jednostek, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych. Aby zapewnić objęcie wszystkich jednostek, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych – uwzględniając emitentów z państwa trzeciego – tymi samymi wymogami dotyczącymi przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w dyrektywie 2004/109/WE należy zawrzeć niezbędne odniesienia do wszelkich wymogów dotyczących przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju w rocznym raporcie finansowym.

⁴⁹ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- (20) Zgodnie z art. 23 ust. 4 akapit pierwszy ppkt (i) i art. 23 ust. 4 akapit czwarty dyrektywy 2004/109/WE Komisja jest uprawniona, odpowiednio, do przyjmowania środków w celu uruchomienia mechanizmu zapewniającego równoważność informacji wymaganych na mocy tej dyrektywy i w celu ustanowienia ogólnych kryteriów równoważności w odniesieniu do standardów rachunkowości. W art. 23 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2004/109/WE Komisję upoważnia się również do podejmowania niezbędnych decyzji w sprawie równoważności standardów rachunkowości wykorzystywanych przez emitentów z państw trzecich. Aby odzwierciedlić włączenie wymogów dotyczących zrównoważonego rozwoju do dyrektywy 2004/109/WE, Komisja powinna być uprawniona do ustanowienia mechanizmu ustalania równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z państw trzecich. Z tego samego powodu Komisja powinna mieć również możliwość podejmowania niezbędnych decyzji w sprawie równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wykorzystywanych przez emitentów z państw trzecich. Wprowadzenie tych zmian zagwarantuje spójność systemów służących zapewnieniu równoważności obowiązków sprawozdawczych w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej w kontekście rocznego raportu finansowego.
- (21) Zgodnie z art. 19a ust. 3 i art. 29a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE wszystkie jednostki zależne są obecnie zwolnione z obowiązku przekazywania informacji niefinansowych, jeżeli takie jednostki i ich jednostki zależne są objęte skonsolidowanym sprawozdaniem z działalności swojej jednostki dominującej i o ile w takim sprawozdaniu uwzględniono również wymagane informacje niefinansowe. Należy jednak zapewnić użytkownikom możliwość łatwego dostępu do informacji na temat zrównoważonego rozwoju, a także zagwarantować przejrzystość w kwestii jednostki będącej jednostką dominującą objętej zwolnieniem jednostki zależnej, która spełnia wymogi w zakresie sprawozdawczości na poziomie skonsolidowanym. Dlatego też należy zobowiązać wspomniane jednostki zależne do opublikowania skonsolidowanego sprawozdania z działalności ich jednostki dominującej oraz do zamieszczenia w swoim sprawozdaniu z działalności wzmianki o tym, że są zwolnione z obowiązku przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Takie zwolnienie powinno mieć również zastosowanie w przypadku, gdy jednostką dominującą spełniającą wymogi w zakresie sprawozdawczości na poziomie skonsolidowanym jest jednostka z państwa trzeciego przekazująca informacje na temat zrównoważonego rozwoju zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy lub w sposób równoważny z unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (22) Zgodnie z art. 23 dyrektywy 2013/34/UE jednostki dominujące są zwolnione z obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań z działalności, jeżeli są jednostkami zależnymi innej jednostki dominującej, która wywiązuje się z tego obowiązku. Należy jednak doprecyzować, że system zwolnień dla skonsolidowanych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań z działalności funkcjonuje niezależnie od systemu zwolnień w zakresie skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka może być zatem zwolniona z obowiązków w zakresie skonsolidowanej sprawozdawczości finansowej, ale nie być zwolniona z obowiązków dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, jeżeli jej jednostka dominująca najwyższego szczebla sporządza

skonsolidowane sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania z działalności zgodnie z prawem Unii lub zgodnie z równoważnymi wymogami w przypadku, gdy jednostka ta ma swoją siedzibę w państwie trzecim, ale nie sporządza skonsolidowanego sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z prawem Unii ani zgodnie z równoważnymi wymogami w przypadku, gdy jednostka ta ma swoją siedzibę w państwie trzecim.

- (23) Instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń odgrywają kluczową rolę w procesie przechodzenia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy zgodny z Europejskim Zielonym Ładem. Działalność pożyczkowa, inwestycyjna i ubezpieczeniowa prowadzona przez wspomniane instytucje i zakłady może wywierać istotny pozytywny i negatywny wpływ na przebieg tego procesu. Instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń inne niż te, które są zobowiązane zapewnić zgodność z przepisami dyrektywy 2013/34/UE, w tym spółdzielnie i towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, powinny zatem podlegać wymogom dotyczącym przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, o ile spełniają kryteria dotyczące określonej wielkości. Użytkownicy takich informacji mogliby zatem ocenić zarówno wpływ tych jednostek na społeczeństwo i środowisko, jak i ryzyko związane z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem, z jakimi może przyjąć się zmierzyć tym jednostkom. Aby zapewnić zgodność z wymogami sprawozdawczymi ustanowionymi w dyrektywie Rady 86/635/EWG⁵⁰ w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych, państwa członkowskie zobowiązane do przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju mogą odstąpić od nałożenia wymogów dotyczących przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na instytucje kredytowe wymienione w art. 2 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁵¹.
- (24) Wykaz kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, na temat których jednostki są zobowiązane przekazywać stosowne informacje, powinien być możliwie jak najspójniejszy z definicją „czynników zrównoważonego rozwoju” ustanowioną w rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Wykaz ten powinien również odpowiadać potrzebom i oczekiwaniom użytkowników i samych jednostek, które często posługują się pojęciami „środowiskowe”, „społeczne” i „związane z zarządzaniem”, aby przypisać te czynniki do jednej z trzech głównych kategorii kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Przedstawiony w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 wykaz czynników zrównoważonego rozwoju nie obejmuje wprost kwestii związanych z zarządzaniem. Definicja kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem w dyrektywie 2013/34/UE powinna zatem bazować na definicji „czynników zrównoważonego rozwoju” ustanowionej w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 uzupełnionej o kwestie związane z zarządzaniem.
- (25) W art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE ustanowiono obowiązek przekazywania nie tylko informacji „w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji

⁵⁰ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

⁵¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

jednostki”, ale również informacji niezbędnych do zrozumienia wpływu działalności jednostki na kwestie środowiskowe, społeczne i pracownicze, poszanowanie praw człowieka oraz przeciwdziałanie korupcji i łapownictwu. W przywołanych artykułach na jednostki nałożono zatem zarówno wymóg przekazywania informacji dotyczących sposobu, w jaki różne kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają na daną jednostkę, jak i wymóg przekazywania informacji na temat wpływu działań podejmowanych przez jednostkę na ludzi i środowisko. Taką sytuację określa się mianem perspektywy podwójnej istotności, w ramach której zarówno ryzyko, na jakie narażona jest jednostka, jak i wywierany przez nią wpływ pełnią funkcję perspektywy istotności. Ocena adekwatności sprawozdawczości przedsiębiorstw wykazała, że te dwie perspektywy często nie są dobrze rozumiane lub są nieprawidłowo stosowane. Dlatego też należy wyjaśnić, że jednostka powinna rozważyć każdą perspektywę istotności z osobna i ujawnić zarówno informacje istotne z punktu widzenia obydwu tych perspektyw, jak i informacje istotne z punktu widzenia tylko jednej z nich.

- (26) Zgodnie z art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE jednostki są zobowiązane ujawnić informacje dotyczące pięciu obszarów sprawozdawczości: modelu biznesowego, polityk (uwzględniając wdrożone procesy należytej staranności), wyniku tych polityk, ryzyka i zarządzania ryzykiem oraz kluczowych wskaźników wyników związanych z daną działalnością. W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nie zawarto bezpośrednich odniesień do innych obszarów sprawozdawczości, które użytkownicy informacji mogą uznać za istotne i z których część odpowiada informacjom ujawnianym zgodnie z ramami międzynarodowymi, uwzględniając zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem. Wymogi dotyczące ujawniania informacji powinny być dostatecznie szczegółowe, aby zapewnić przekazywanie przez jednostki informacji na temat ich odporności na ryzyko związane z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem. Poza przekazywaniem informacji dotyczących obszarów sprawozdawczości zidentyfikowanych w art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE jednostki powinny zatem być zobowiązane ujawniać informacje na temat swojej strategii biznesowej oraz odporności modelu biznesowego i strategii biznesowej na ryzyko związane z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem; wszelkich planów służących zapewnieniu zgodności swojego modelu biznesowego i swojej strategii z działaniami służącymi zapewnieniu przejścia na zrównoważoną i neutralną dla klimatu gospodarkę; informacje na temat tego, czy – a jeżeli tak, w jaki sposób – w ich modelu biznesowym i strategii biznesowej uwzględniono interesy zainteresowanych stron; informacje na temat wszelkich możliwości, jakie otworzyły się przed jednostką w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem; informacje na temat wdrażania aspektów strategii biznesowej, które wywierają wpływ na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem lub na które kwestie te mogą wywierać wpływ; informacje na temat wszelkich celów w zakresie zrównoważonego rozwoju wyznaczonych przez jednostkę i postępów w ich realizacji; informacje na temat roli zarządu i kadry kierowniczej w kwestiach związanych ze zrównoważonym rozwojem; informacje na temat najważniejszych rzeczywistych i potencjalnych niekorzystnych skutków powiązanych z działalnością jednostki; a także informacje na temat sposobu, w jaki jednostka ustaliła, jakie informacje powinna przekazać. Jeżeli ujawnienie elementów takich jak cele i postępy w ich osiągnięciu jest wymagane, nie ma potrzeby ustanawiać odrębnego wymogu zobowiązującego jednostkę do ujawnienia informacji na temat wyników polityk.

- (27) Aby zapewnić spójność z międzynarodowymi instrumentami takimi jak Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka oraz wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w celu odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, wymogi dotyczące ujawniania informacji z zachowaniem należytej staranności należy doprecyzować, zwiększając poziom szczegółowości w art. 19a ust. 1 lit. b) i art. 29a ust. 1 lit. b) dyrektywy 2013/34/UE. Należyta staranność to proces realizowany przez jednostki w celu identyfikowania, łagodzenia i niwelowania najważniejszych rzeczywistych i potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z ich działalnością oraz zapobiegania tym niekorzystnym skutkom, a także służy ona do określenia, w jaki sposób jednostki radzą sobie z tymi niekorzystnymi skutkami. Wpływ związany z działalnością jednostki obejmuje skutki wywołane bezpośrednio przez jednostkę, wpływ, do którego przyczynia się jednostka, a także skutki w inny sposób powiązane z łańcuchem wartości jednostki. Proces należytej staranności dotyczy całego łańcucha wartości jednostki, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, stosunków gospodarczych i łańcuchów dostaw. Zgodnie z Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka rzeczywiste lub potencjalne niekorzystne skutki należy traktować jako najważniejsze w przypadku, gdy dorównują najpoważniejszym skutkom związanym z działalnością tej jednostki, jeżeli chodzi o: stopień wpływu na ludzi lub środowisko, liczbę osób, które odczuły lub mogą odczuć ten wpływ, lub skalę zniszczeń środowiska oraz łatwość naprawy szkody, przywrócenia środowiska lub osób, które odczuły wpływ, do stanu pierwotnego.
- (28) W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się ujawnienia informacji na temat wartości niematerialnych i prawnych innych niż te uznane w bilansie. Powszechnie wiadomo, że informacje na temat wartości niematerialnych i prawnych oraz innych elementów niematerialnych, w tym wartości niematerialnych i prawnych generowanych wewnątrz, są zgłaszane w sposób niedostateczny, co utrudnia właściwą ocenę rozwoju jednostki, jej wyników i sytuacji oraz monitorowanie inwestycji. Aby umożliwić inwestorom lepsze zrozumienie rosnącej rozbieżności między wartością księgową wielu jednostek a ich wartością rynkową, którą to różnicę można zaobserwować w wielu sektorach gospodarki, potrzebna jest odpowiednia sprawozdawczość w zakresie wartości niematerialnych i prawnych. Należy zatem zobowiązać jednostki do ujawniania informacji na temat wartości niematerialnych i prawnych innych niż te uznane w bilansie, m.in. kapitału intelektualnego, kapitału ludzkiego, w tym rozwoju umiejętności, oraz kapitału społecznego i relacyjnego, w tym kapitału reputacji. Informacje na temat wartości niematerialnych i prawnych powinny także obejmować informacje dotyczące badań i rozwoju.
- (29) W art. 19a ust. 1 ani w art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nie sprecyzowano, czy informacje, które należy przekazać, mają dotyczyć przyszłości, czy też wyników uzyskanych w przeszłości. Aktualnie brakuje ujawnień dotyczących przyszłości, które są szczególnie cenne dla użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE należy zatem doprecyzować, że zgłaszane informacje na temat zrównoważonego rozwoju powinny dotyczyć przyszłości i przeszłości oraz obejmować dane zarówno jakościowe, jak i ilościowe. Przekazane informacje na temat zrównoważonego rozwoju powinny również uwzględniać perspektywę krótko-, średnio- i długoterminową oraz zawierać informacje na temat całego łańcucha wartości jednostki, w tym w stosownych przypadkach jej własnych operacji, produktów i usług, stosunków gospodarczych oraz łańcuchów dostaw. Informacje na temat całego łańcucha wartości jednostki

obejmowałyby informacje na temat jej łańcucha wartości w UE i państwach trzecich, jeżeli łańcuch wartości przedsiębiorstwa wykracza poza UE.

- (30) W art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nakłada się na jednostki wymóg uwzględnienia w ich sprawozdawczości niefinansowej odniesień do kwot wykazanych w rocznych sprawozdaniach finansowych oraz dodatkowych objaśnień z nimi związanymi. W artykułach tych nie wymaga się jednak od jednostek podania odniesień do innych informacji zawartych w sprawozdaniu z działalności ani dodatkowych objaśnień tych informacji. Obecnie brakuje zatem spójności między przekazywanymi informacjami niefinansowymi a pozostałymi informacjami ujawnianymi w sprawozdaniu z działalności. Konieczne jest określenie jasnych wymagań w tym zakresie.
- (31) W art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE wymaga się, aby jednostki przedstawiły jasne i uzasadnione wyjaśnienie nieprzestrzegania polityk w odniesieniu do co najmniej jednej z wykazanych kwestii, jeżeli jednostka działała wbrew tej polityce. Różne traktowanie zobowiązań jednostek do ujawnienia informacji na temat polityk w porównaniu z pozostałymi obszarami sprawozdawczości określonymi w tych artykułach doprowadziło do zamieszania wśród jednostek prowadzących sprawozdawczość i nie przyczyniło się do poprawy jakości przekazywanych informacji. Nie ma zatem potrzeby utrzymania tego różnego traktowania polityk w dyrektywie. W standardach określone zostaną informacje, które należy ujawnić w odniesieniu do każdego z obszarów sprawozdawczości określonych w art. 19a i 29a.
- (32) Jednostki objęte zakresem stosowania art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE mogą korzystać z krajowych, unijnych lub międzynarodowych ram sprawozdawczości – muszą wówczas określić, z których ram korzystają. W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się jednak, aby jednostki korzystały ze wspólnych ram lub standardów sprawozdawczości, i nie zabrania się jednostkom podjęcia decyzji o niekorzystaniu z żadnych ram lub standardów sprawozdawczości. Zgodnie z art. 2 dyrektywy 2014/95/UE w 2017 r. Komisja opublikowała niewiążące wytyczne dla jednostek podlegających przepisom tej dyrektywy⁵². W 2019 r. Komisja opublikowała dodatkowe wytyczne dotyczące kwestii zgłaszania informacji związanych z klimatem⁵³. W wytycznych dotyczących sprawozdawczości w zakresie klimatu w sposób wyraźny uwzględniono zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem. Dostępne dowody wskazują, że te niewiążące wytyczne nie miały znaczącego wpływu na jakość sprawozdawczości niefinansowej jednostek podlegających przepisom art. 19a i art. 29a dyrektywy 2013/34/UE. Dobrowolny charakter wytycznych oznacza, że jednostki mają swobodę w ich stosowaniu lub niestosowaniu. Za pomocą wytycznych nie można zatem zagwarantować, że informacje ujawnione przez różne jednostki będą porównywalne ani że ujawnione zostaną wszystkie informacje, które użytkownicy uznają za istotne. Dlatego też istnieje potrzeba opracowania obowiązkowych wspólnych standardów sprawozdawczości, aby zapewnić porównywalność informacji oraz ujawnienie wszystkich istotnych informacji. Zgodnie z zasadą podwójnej istotności standardy powinny obejmować wszystkie informacje, które mają znaczenie dla użytkowników.

⁵² Komunikat Komisji pt. „Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych (metodyka sprawozdawczości niefinansowej)” (C/2017/4234).

⁵³ Komunikat Komisji pt. „Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych: Suplement dotyczący zgłaszania informacji związanych z klimatem” (C/2019/4490).

Wspólne standardy sprawozdawczości są również potrzebne do zapewnienia audytu i cyfryzacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także do ułatwienia ich nadzoru i egzekwowania. Opracowanie obowiązkowych wspólnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest konieczne, aby poczynić postępy na drodze do sytuacji, w której informacje na temat zrównoważonego rozwoju będą miały status porównywalny do informacji finansowych.

- (33) Żadne istniejące standardy ani ramy same w sobie nie zaspokajają potrzeb Unii w zakresie szczegółowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Informacje wymagane na podstawie dyrektywy 2013/34/UE muszą obejmować informacje ważne z każdej perspektywy istotności, obejmować wszystkie kwestie i potrzeby związane ze zrównoważonym rozwojem i muszą, w stosownych przypadkach, zostać dostosowane do innych wynikających z prawa Unii zobowiązań do ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w tym zobowiązań określonych w rozporządzeniu (UE) 2020/852 i rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Ponadto obowiązkowe standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla jednostek unijnych muszą być proporcjonalne do poziomu ambicji określonego w Europejskim Zielonym Ładzie oraz unijnego celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. Należy zatem upoważnić Komisję do przyjęcia unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, dzięki czemu możliwe będzie ich sprawne przyjęcie i zapewnienie, aby ich treść była spójna z potrzebami Unii.
- (34) Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) to nienastawione na zysk, ustanowione zgodnie z prawem belgijskim stowarzyszenie, które działa w interesie publicznym, doradzając Komisji w sprawie zatwierdzania międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej. EFRAG zyskała reputację europejskiego centrum wiedzy eksperckiej na temat sprawozdawczości przedsiębiorstw i jest odpowiednia, aby wspierać koordynację między europejskimi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju a międzynarodowymi inicjatywami ukierunkowanymi na opracowanie standardów, które byłyby spójne na całym świecie. W marcu 2021 r. wielostronna grupa zadaniowa utworzona przez EFRAG opublikowała zalecenia dotyczące możliwego opracowania dla Unii Europejskiej standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zalecenia te zawierają propozycje opracowania spójnego i kompleksowego zestawu standardów sprawozdawczości uwzględniającego wszystkie kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem z perspektywy podwójnej istotności. Zalecenia te zawierają także szczegółowy plan działania w zakresie opracowania takich standardów oraz wnioski w sprawie wzajemnie uzupełniającej się współpracy między ogólnosięciowymi i unijnymi inicjatywami w zakresie określania standardów. W marcu 2021 r. przewodniczący EFRAG opublikował zalecenia dotyczące możliwych zmian w zarządzaniu EFRAG, w przypadku zwrócenia się do niej o poradę techniczną w sprawie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zalecenia te obejmują zrównoważenie w ramach EFRAG nowego filaru sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przy nieznacznych tylko zmianach istniejącego filaru sprawozdawczości finansowej. Przy przyjmowaniu standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju Komisja powinna uwzględnić porady techniczne opracowane przez EFRAG. Aby zapewnić wysokiej jakości standardy, które wniosą wkład w europejskie dobro publiczne i zaspokoją potrzeby jednostek oraz użytkowników zgłaszanych informacji, porady

techniczne EFRAG należy opracować z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości, wiedzy eksperckiej odpowiednich zainteresowanych stron; powinny jej także towarzyszyć oceny kosztów i korzyści. Aby zapewnić uwzględnienie opinii państw członkowskich Unii w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, przed przyjęciem tych standardów Komisja powinna zasięgnąć opinii grupy ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, o której mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) 2020/852, w sprawie porady technicznej EFRAG. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) odgrywa rolę w opracowywaniu regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2088, a te regulacyjne standardy techniczne muszą być spójne ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁵⁴ ESMA odgrywa również rolę w propagowaniu konwergencji praktyk nadzorczych w zakresie egzekwowania sprawozdawczości przedsiębiorstw przez emitentów, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych UE i którzy będą objęci wymogiem stosowania tych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ESMA powinien zatem wydać opinię na temat porady technicznej EFRAG. Opinię tę należy przekazać w terminie dwóch miesięcy do dnia otrzymania wniosku od Komisji. Ponadto Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiej Agencji Środowiska, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Audytowego oraz platformy ds. zrównoważonego finansowania, aby zapewnić spójność standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z odpowiednimi unijnymi politykami i przepisami. Jeżeli którekolwiek z wymienionych organów zdecydują się przekazać opinię, powinny to zrobić w terminie dwóch miesięcy od dnia nawiązania w tej sprawie kontaktu przez Komisję.

- (35) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być spójne z innymi przepisami Unii. Standardy te powinny być w szczególności dostosowane do wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 i uwzględniać podstawowe wskaźniki i metody opisane w poszczególnych aktach delegowanych przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/852, wymogi dotyczące ujawniania informacji mające zastosowanie do administratorów wskaźnika referencyjnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011⁵⁵, minimalne normy tworzenia unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, a także wszelkie prowadzone przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego prace nad wdrożeniem wymogów dotyczących ujawniania informacji

⁵⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁵⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

filaru III określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Standardy powinny uwzględniać unijne prawodawstwo dotyczące środowiska, w tym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE⁵⁶ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009⁵⁷, a także zalecenie Komisji 2013/179/UE⁵⁸, załączniki do niego i ich aktualizacje. Należy również uwzględnić inne stosowne przepisy Unii, m.in. dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁵⁹ i określone w prawie Unii wymogi dotyczące jednostek w zakresie obowiązków dyrektorów i należytej staranności.

- (36) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny uwzględniać wytyczne Komisji dotyczące sprawozdawczości niefinansowej⁶⁰ oraz wytyczne Komisji dotyczące zgłaszania informacji związanych z klimatem⁶¹. Powinny one także uwzględniać inne wymogi sprawozdawcze określone w dyrektywie 2013/34/UE, które nie są bezpośrednio powiązane ze zrównoważonym rozwojem, w celu umożliwienia użytkownikom zgłaszanych informacji lepszego zrozumienia rozwoju, wyników, sytuacji i wpływu jednostki poprzez maksymalizację powiązań między informacjami na temat zrównoważonego rozwoju i innymi informacjami zgłaszanymi zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE.
- (37) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być proporcjonalne i nie powinny nakładać nadmiernego obciążenia administracyjnego na przedsiębiorstwa, które mają obowiązek się do nich stosować. Aby zminimalizować zakłócenia dla jednostek, które już zgłaszają informacje na temat zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny w stosownych przypadkach uwzględniać istniejące standardy i ramy dotyczące sprawozdawczości i księgowości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Są to m.in. Globalna Inicjatywa Sprawozdawcza, Rada ds. Standardów Zrównoważonej Rachunkowości, Międzynarodowa Rada ds. Zintegrowanej Sprawozdawczości, Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Grupa Zadaniowa ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem, Carbon Disclosure Standards Board i projekt na rzecz ujawniania informacji dotyczących emisji dwutlenku węgla (CDP, dawniej Carbon Disclosure Project). W standardach Unii Europejskiej należy uwzględnić wszelkie standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju opracowane pod patronatem Fundacji Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej. W celu uniknięcia zbędnej fragmentacji regulacyjnej, która może spowodować negatywne konsekwencje dla jednostek prowadzących

⁵⁶ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁵⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

⁵⁸ Zalecenie Komisji 2013/179/UE z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

⁵⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

⁶⁰ 2017/C 215/01.

⁶¹ 2019/C 209/01.

działalność na skalę globalną, normy europejskie powinny wspierać proces ujednolicenia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na szczeblu globalnym.

- (38) W komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu Komisja Europejska zobowiązała się do wspierania przedsiębiorców i zainteresowanych stron w pracach nad normalizacją praktyk w zakresie ujmowania kapitału naturalnego w Unii i na świecie, aby zapewnić odpowiednie zarządzanie ryzykiem środowiskowym i możliwościami w zakresie jego ograniczania oraz ograniczyć związane z tym koszty transakcyjne. Sponsorowany w ramach programu LIFE projekt Transparent obejmuje opracowanie pierwszej metodyki ujmowania kapitału naturalnego, dzięki której istniejące metody będą łatwiejsze do porównania i bardziej przejrzyste, przy jednoczesnym obniżeniu progu dla przedsiębiorstw w odniesieniu do przyjmowania i stosowania systemów wspierających dostosowanie ich działalności do przyszłych wyzwań. Istotnym punktem odniesienia w tej dziedzinie jest również protokół dotyczący kapitału naturalnego. Chociaż metody ujmowania kapitału naturalnego służą przede wszystkim zwiększeniu wagi wewnętrznych decyzji w zakresie zarządzania, należy je należycie uwzględnić przy ustanawianiu standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Niektóre metodyki ujmowania kapitału naturalnego mają na celu powiązanie wpływu działalności przedsiębiorstw na środowisko z wartością pieniężną, co może pomóc użytkownikom w lepszym zrozumieniu tego wpływu. Właściwe jest zatem, aby standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju mogły zawierać wyrażone kwotowo wskaźniki dotyczące skutków dla zrównoważonego rozwoju, jeżeli zostanie to uznane za konieczne.
- (39) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny również uwzględniać uznane na szczeblu międzynarodowym zasady i ramy odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz zrównoważonego rozwoju, w tym cele zrównoważonego rozwoju ONZ, Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz powiązane wytyczne sektorowe, inicjatywę Global Compact, Trójstronną deklarację zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej, normę ISO 26000 dotyczącą odpowiedzialności społecznej oraz zasady odpowiedzialnego inwestowania ONZ.
- (40) Należy zapewnić, aby informacje przekazywane przez jednostki zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju uwzględniały potrzeby użytkowników. Standardy sprawozdawczości powinny zatem określać informacje, które jednostki mają obowiązek ujawniać, na temat wszystkich najważniejszych czynników z zakresu ochrony środowiska, w tym na temat ich wpływu na klimat, powietrze, grunty, wodę i bioróżnorodność oraz zależności od tych elementów. W rozporządzeniu (UE) 2020/852 zawiera klasyfikację celów środowiskowych Unii. W celu zachowania spójności należy zastosować podobną klasyfikację do identyfikacji czynników z zakresu ochrony środowiska, które powinny zostać uwzględnione w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy sprawozdawczości powinny uwzględniać i określać wszelkie informacje geograficzne lub inne informacje kontekstowe, które jednostki powinny ujawniać, aby umożliwić zrozumienie ich głównego wpływu na kwestie związane ze

zrównoważonym rozwojem oraz głównych zagrożeń dla jednostki wynikających z kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem.

- (41) W odniesieniu do informacji związanych z klimatem użytkownicy są zainteresowani wiedzą na temat ponoszonego przez jednostki ryzyka fizycznego i ryzyka przejścia oraz na temat odporności jednostek na różne scenariusze klimatyczne. Interesuje ich również poziom oraz zakres emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych przypisywany danej jednostce, w tym w jakim zakresie jednostka ta stosuje kompensacje oraz jakie jest ich źródło. Osiągnięcie gospodarki neutralnej dla klimatu wymaga dostosowania norm dotyczących rozliczania emisji gazów cieplarnianych i kompensacji. Użytkownicy potrzebują wiarygodnych informacji na temat kompensacji uwzględniających obawy dotyczące możliwego podwójnego liczenia i przeszacowania, biorąc pod uwagę ryzyko, jakie podwójne liczenie i przeszacowanie może stwarzać dla osiągnięcia celów związanych z klimatem. Standardy sprawozdawczości powinny zatem określać informacje, które jednostki powinny przekazywać w odniesieniu do tych kwestii.
- (42) Osiągnięcie neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym i nietoksycznego środowiska wymaga pełnej mobilizacji wszystkich sektorów gospodarki. Redukcja zużycia energii i zwiększenie efektywności energetycznej ma w tym względzie zasadnicze znaczenie, ponieważ energia jest wykorzystywana w całym łańcuchu dostaw. W związku z tym aspekty energetyczne powinny zostać należycie uwzględnione w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w szczególności w odniesieniu do kwestii środowiskowych.
- (43) Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny określać informacje, które jednostki powinny ujawniać, na temat czynników z zakresu polityki społecznej, w tym czynników pracowniczych oraz praw człowieka. Informacje takie powinny obejmować wpływ jednostek na obywateli, w tym na zdrowie ludzi. Ujawniane przez jednostki informacje dotyczące praw człowieka powinny w stosownych przypadkach obejmować informacje na temat pracy przymusowej w ich łańcuchu wartości. Standardy sprawozdawczości uwzględniające czynniki z zakresu polityki społecznej powinny określać informacje, które jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do zasad Europejskiego filaru praw socjalnych, a które są istotne dla przedsiębiorstw, w tym równych szans dla wszystkich i warunków pracy. W przyjętym w marcu 2021 r. planie działania Europejskiego filaru praw socjalnych wzywa się do nałożenia na jednostki ostrzejszych wymogów w zakresie sprawozdawczości dotyczącej kwestii społecznych. Standardy sprawozdawczości powinny również określać informacje, które jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do praw człowieka, podstawowych wolności, zasad i norm demokratycznych ustanowionych w Międzynarodowej karcie praw człowieka i innych podstawowych konwencjach ONZ dotyczących praw człowieka, Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (44) Użytkownicy potrzebują informacji dotyczących czynników z zakresu ładu korporacyjnego, między innymi na temat roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki, w tym w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, składu takich organów oraz działających w jednostce systemów kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem, również w odniesieniu do

procesu sprawozdawczości. Użytkownicy potrzebują również informacji na temat kultury korporacyjnej jednostek i ich podejścia do etyki biznesu, w tym przeciwdziałania korupcji i łapownictwu, oraz na temat ich zaangażowania politycznego, w tym działalności lobbingsowej. Informacje na temat zarządzania przedsiębiorstwem oraz jakości stosunków z partnerami biznesowymi, w tym praktyk płatniczych dotyczących daty lub terminu płatności, stopy procentowej odsetek za opóźnienia w płatnościach lub rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE⁶² w sprawie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, pomagają użytkownikom zrozumieć ryzyko, które dotyczy jednostki, oraz jego wpływ na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem. Każdego roku tysiące przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, ponosi obciążenia administracyjne i finansowe z powodu opóźnień w płatnościach lub zupełnego ich braku. W ostatecznym rozrachunku opóźnienia w płatnościach prowadzą do nadmiernego zadłużenia i upadłości, co ma destrukcyjny wpływ na całe łańcuchy wartości. Zwiększenie ilości informacji na temat praktyk płatniczych powinno umożliwić innym przedsiębiorstwom identyfikację szybkich i rzetelnych płatników, wykrywanie nieuczciwych praktyk płatniczych, dostęp do informacji na temat przedsiębiorstw, z którymi prowadzą wymianę handlową, oraz negocjowanie bardziej sprawiedliwych warunków płatności.

- (45) W standardach sprawozdawczości należy promować bardziej zintegrowany obraz wszystkich informacji publikowanych przez jednostki w sprawozdaniu z działalności, aby zapewnić użytkownikom tych informacji lepsze zrozumienie rozwoju, wyników, sytuacji i wpływu jednostki. We wspomnianych standardach należy w razie potrzeby dokonać rozróżnienia między informacjami, które jednostki powinny ujawniać, sporządzając sprawozdania na poziomie jednostkowym, a informacjami, które jednostki powinny ujawniać, sporządzając sprawozdania na poziomie skonsolidowanym. Standardy te powinny również zawierać wytyczne dla jednostek dotyczące procesu identyfikacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które należy włączyć do sprawozdania z działalności.
- (46) Jednostki działające w tym samym sektorze są często narażone na podobne zagrożenia związane ze zrównoważonym rozwojem i często wywierają podobny wpływ na społeczeństwo i środowisko. Porównania między jednostkami z tego samego sektora są szczególnie cenne dla inwestorów i innych użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. W standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętych przez Komisję należy zatem określić zarówno informacje, które powinny ujawniać jednostki ze wszystkich sektorów, jak i informacje, które powinny ujawniać jednostki w zależności od sektora ich działalności. Ponadto w standardach należy również uwzględnić trudności, jakie mogą napotkać jednostki podczas gromadzenia informacji od uczestników całego odnośnego łańcucha wartości, w szczególności od dostawców będących MŚP oraz od dostawców z rynków i gospodarek wschodzących.
- (47) Aby terminowo zaspokoić potrzeby użytkowników w zakresie informacji, a w szczególności biorąc pod uwagę konieczność pilnego zaspokojenia potrzeb

⁶² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1).

w zakresie informacji uczestników rynku finansowego podlegających wymogom określonym w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 6 i 7 rozporządzenia (UE) 2019/2088, Komisja powinna przyjąć pierwszy zestaw standardów sprawozdawczości do dnia 31 października 2022 r. W tym zestawie standardów sprawozdawczości należy określić informacje, które powinny ujawniać jednostki w odniesieniu do wszystkich obszarów sprawozdawczości i kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, oraz informacje, które uczestnicy rynku finansowego muszą ujawniać zgodnie z obowiązkami ujawniania informacji określonymi w rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Komisja powinna przyjąć drugi zestaw standardów sprawozdawczości najpóźniej do dnia 31 października 2023 r., określając informacje uzupełniające, które w razie potrzeby jednostki powinny ujawniać w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem i obszarów sprawozdawczości, oraz informacje specyficzne dla sektora, w którym działa jednostka. Komisja powinna dokonywać przeglądu standardów co 3 lata w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym rozwoju standardów międzynarodowych.

- (48) W dyrektywie 2013/34/UE nie wymaga się, aby sprawozdania finansowe lub sprawozdania z działalności przedstawiano w formacie cyfrowym, co utrudnia znalezienie i wykorzystanie zgłaszanych informacji. Użytkownicy informacji na temat zrównoważonego rozwoju coraz częściej oczekują, że informacje te będą możliwe do znalezienia i nadawać się do odczytu maszynowego w formatach cyfrowych. Transformacja cyfrowa stwarza możliwości bardziej efektywnego wykorzystania informacji i niesie ze sobą potencjał znacznych oszczędności kosztów zarówno dla użytkowników, jak i jednostek. Jednostki powinny być zatem zobowiązane do sporządzania swoich sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności w formacie XHTML zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815⁶³ oraz do oznaczania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w tym ujawnień wymaganych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z tym rozporządzeniem delegowanym. Konieczne będzie opracowanie taksonomii cyfrowej na potrzeby unijnych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby umożliwić oznaczanie zgłaszanych informacji zgodnie z tymi standardami. Wymogi te należy uwzględnić w pracach nad transformacją cyfrową zapowiedzianą przez Komisję w jej komunikacie dotyczącym *europejskiej strategii w zakresie danych*⁶⁴ oraz w *strategii w zakresie finansów cyfrowych*⁶⁵. Wymogi te uzupełniają również utworzenie europejskiego pojedynczego punktu dostępu do publicznych informacji przedsiębiorstw, jak przewidziano w planie działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych, w którym również uwzględniono potrzebę uporządkowanych danych.
- (49) Aby umożliwić włączenie zgłoszonych informacji na temat zrównoważonego rozwoju do europejskiego pojedynczego punktu dostępu, państwa członkowskie powinny zapewnić publikowanie przez jednostki należycie zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności w zalecanym formacie elektronicznym oraz zapewnić udostępnianie sprawozdań z działalności,

⁶³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu raportowania (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1).

⁶⁴ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁶⁵ https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

zawierających sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, niezwłocznie po ich opublikowaniu w ramach odpowiedniego urzędowo ustanowionego systemu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE.

- (50) Na podstawie art. 19a ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE umożliwiono państwom członkowskim zwolnienie jednostek z włączania do sprawozdania z działalności oświadczenia na temat informacji niefinansowych wymaganego zgodnie z art. 19a ust. 1. Państwa członkowskie mogą to uczynić, jeżeli dana jednostka sporządza odrębne sprawozdanie, które jest publikowane wraz ze sprawozdaniem z działalności zgodnie z art. 30 tej dyrektywy, lub jeżeli sprawozdanie to jest podawane do publicznej wiadomości w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym sześciu miesięcy po dniu bilansowym, na stronie internetowej jednostki i odniesienie do niego znajduje się w sprawozdaniu z działalności. Taka sama możliwość istnieje w przypadku skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w art. 29a ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE. Z możliwości tej skorzystało dwadzieścia państw członkowskich. Możliwość publikacji odrębnego sprawozdania utrudnia jednak dostępność informacji łączących kwestie finansowe i kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem. Utrudnia ona również możliwość znalezienia i dostępność informacji dla użytkowników, zwłaszcza inwestorów, którzy są zainteresowani zarówno informacjami finansowymi, jak i informacjami na temat zrównoważonego rozwoju. Ewentualne różne terminy publikacji informacji finansowych i informacji na temat zrównoważonego rozwoju pogłębiają ten problem. Publikacja w odrębnym sprawozdaniu może również wywołać wrażenie, zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym, że informacje na temat zrównoważonego rozwoju należą do kategorii informacji mniej istotnych, co może negatywnie wpłynąć na postrzeganą wiarygodność tych informacji. Jednostki powinny zatem podawać informacje na temat zrównoważonego rozwoju w sprawozdaniu z działalności, a państwa członkowskie nie powinny mieć już możliwości zwalniania jednostek z obowiązku zamieszczania w sprawozdaniu z działalności informacji na temat kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Obowiązek ten pomaga również sprecyzować rolę właściwych organów krajowych w nadzorze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w ramach sprawozdania z działalności zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE. Ponadto jednostki zobowiązane do zgłaszania informacji na temat zrównoważonego rozwoju nie powinny być w żadnym wypadku zwolnione z obowiązku publikowania sprawozdania z działalności, ponieważ ważne jest zapewnienie publicznej dostępności informacji na temat zrównoważonego rozwoju.
- (51) Na podstawie art. 20 dyrektywy 2013/34/UE na jednostki, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych, nałożono obowiązek zamieszczenia w sprawozdaniu z działalności oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, które musi zawierać m.in. opis polityki różnorodności stosowanej przez jednostkę do jej organów administrujących, zarządzających i nadzorujących. W art. 20 dyrektywy 2013/34/UE pozostawiono jednostkom elastyczność w zakresie decydowania o tym, jakie aspekty różnorodności są przedmiotem jej sprawozdań. Nie zobowiązano w nim jednoznacznie jednostek do zamieszczania informacji na temat jakiegokolwiek konkretnego aspektu różnorodności. W celu osiągnięcia postępu w zakresie bardziej zrównoważonego pod względem płci udziału w podejmowaniu decyzji gospodarczych konieczne jest zapewnienie, aby jednostki, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych, zawsze składały sprawozdania na temat swojej polityki różnorodności płci i jej realizacji. Aby uniknąć niepotrzebnego

obciążenia administracyjnego, jednostki te powinny jednak mieć możliwość zgłaszania niektórych informacji wymaganych na podstawie art. 20 dyrektywy 2013/34/UE wraz z innymi informacjami na temat zrównoważonego rozwoju.

- (52) W art. 33 dyrektywy 2013/34/UE na państwa członkowskie nałożono wymóg zapewnienia, aby członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki wspólnie odpowiadali za zapewnienie, by (skonsolidowane) roczne sprawozdania finansowe, (skonsolidowane) sprawozdania z działalności oraz (skonsolidowane) oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami tej dyrektywy. Tę wspólną odpowiedzialność należy rozszerzyć na wymogi dotyczące transformacji cyfrowej określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/815, na wymóg zgodności z unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz na wymóg oznaczania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (53) W ramach zawodu związanego z atestacją rozróżnia się usługi atestacyjne dające ograniczoną i wystarczającą pewność. Konkluzję z usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność zazwyczaj wyraża się w formie negatywnej, poprzez stwierdzenie, że biegły nie zidentyfikował żadnej kwestii, która pozwalałaby stwierdzić, że przedmiot został w istotny sposób zniekształcony. Biegły rewident przeprowadza mniej badań niż w przypadku usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność. Ilość pracy w przypadku usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność jest zatem mniejsza niż w przypadku atestacji dającej wystarczającą pewność. Nakład pracy w ramach usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność obejmuje rozległe procedury, w tym rozważenie kontroli wewnętrznych jednostki prowadzącej sprawozdawczość oraz badanie bezpośrednie, a zatem jest znacznie większy niż w przypadku usługi atestacyjnej dającą ograniczoną pewność. Konkluzja z tego typu usługi jest zazwyczaj sformułowana w sposób pozytywny i zawiera opinię na temat oceny kwestii w oparciu o wcześniej zdefiniowane kryteria. W art. 19a ust. 5 i art. 29a ust. 5 dyrektywy 2013/34/UE na państwa członkowskie nałożono obowiązek zapewnienia sprawdzenia przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską, czy przedstawiono oświadczenie na temat informacji niefinansowych lub odrębne sprawozdanie. Nie wymaga się, aby niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne weryfikował informacje, chociaż pozwala się państwom członkowskim wymagać takiej weryfikacji, jeżeli sobie tego życzą. Brak wymogu atestacji w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przeciwieństwie do wymogu wykonania przez biegłego rewidenta usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność w odniesieniu do sprawozdań finansowych, zagrażałby wiarygodności ujawnianych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, a tym samym nie spełniałby potrzeb docelowych użytkowników tych informacji. Chociaż celem jest uzyskanie podobnego poziomu pewności w odniesieniu do sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, brak wspólnie uzgodnionego standardu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju stwarza ryzyko odmiennych interpretacji i oczekiwań co do tego, na czym miałyby polegać usługi atestacyjne dające wystarczającą pewność w odniesieniu do różnych kategorii informacji na temat zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w odniesieniu do ujawniania informacji dotyczących przyszłości i informacji jakościowych. W związku z tym należy rozważyć postępowe podejście do zwiększenia poziomu pewności wymaganego w odniesieniu do informacji na temat zrównoważonego rozwoju, poczynwszy od nałożenia na biegłego rewidenta lub firmę audytorską obowiązku wyrażenia opinii na

temat zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami unijnymi na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność. Opinia ta powinna obejmować zgodność sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, proces przeprowadzony przez jednostkę w celu identyfikacji informacji zgłaszanych zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zgodność z wymogiem oznaczania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Biegły rewident powinien również ocenić, czy sprawozdawczość jednostki jest zgodna z wymogami sprawozdawczymi określonymi w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852. Aby zagwarantować jednolitą interpretację i jednolite oczekiwania co do tego, na czym polegałaby usługa atestacyjna dająca wystarczającą pewność, biegły rewident lub firma audytorska powinni być zobowiązani, aby na podstawie usługi atestacyjnej dającej wystarczającą pewność wyrazić opinię co do zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami unijnymi, jeżeli Komisja przyjmie standardy atestacji dającej wystarczającą pewność w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Pozwoliłoby to również na stopniowy rozwój rynku usług atestacji informacji na temat zrównoważonego rozwoju oraz praktyk sprawozdawczych jednostek. Co więcej, takie postępowe podejście spowodowałoby stopniowy wzrost kosztów ponoszonych przez jednostki prowadzące sprawozdawczość, biorąc pod uwagę, że atestacja dająca wystarczającą pewność jest bardziej kosztowna niż atestacja dająca ograniczoną pewność.

- (54) Biegli rewidentzi lub firmy audytorskie weryfikują już sprawozdania finansowe i sprawozdanie z działalności. Atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez biegłych rewidentów lub firmy audytorskie pomogłaby zapewnić łączność i spójność informacji finansowych oraz informacji na temat zrównoważonego rozwoju, co jest szczególnie ważne dla użytkowników informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Istnieje jednak ryzyko dalszej koncentracji rynku usług badań sprawozdań finansowych, co mogłoby zagrozić niezależności biegłych rewidentów i spowodować wzrost wynagrodzenia za badanie lub atestację. Pożądane jest zatem zaoferowanie jednostkom szerszego wyboru niezależnych dostawców usług atestacyjnych do celów atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość akredytowania niezależnych podmiotów świadczących usługi atestacyjne zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008⁶⁶ z myślą o wydawaniu opinii na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, którą należy publikować wraz ze sprawozdaniem z działalności. Państwa członkowskie powinny określić wymogi, które zapewnią spójność wyników atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju prowadzonej przez różnych dostawców usług atestacyjnych. Dlatego też wszystkie niezależne podmioty świadczące usługi atestacyjne powinny podlegać wymogom, które są spójne z wymogami określonymi w dyrektywie 2006/43/WE w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zagwarantuje to także równe warunki działania dla wszystkich osób i firm, którym państwa członkowskie

⁶⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

zezwołyły na wydawanie opinii na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym dla biegłych rewidentów. Jeżeli jednostka ubiega się o opinię na temat swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju od akredytowanego niezależnego podmiotu świadczącego usługi atestacyjne innego niż biegły rewident, nie powinna dodatkowo zwracać się o taką opinię do biegłego rewidenta.

- (55) W dyrektywie 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶⁷ określono zasady dotyczące badania ustawowego rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych. Konieczne jest zapewnienie stosowania spójnych zasad w odniesieniu do badania sprawozdań finansowych i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez biegłego rewidenta. Dyrektywa 2006/43/WE powinna mieć zastosowanie w przypadku, gdy opinia na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jest wydawana przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską przeprowadzających badanie ustawowe sprawozdań finansowych.
- (56) Poprzez zasady dotyczące zatwierdzania i uznawania biegłych rewidentów i firm audytorskich należy zapewnić, aby biegli rewidentzi posiadali niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów mających znaczenie dla atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz umiejętności zastosowania takiej wiedzy w praktyce. Biegli rewidentzi, którzy zostali już zatwierdzeni lub uznani przez państwo członkowskie, powinni jednak nadal mieć prawo do przeprowadzania badań ustawowych i powinni mieć możliwość realizowania usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie powinny jednak zapewnić, aby już zatwierdzeni biegli rewidentzi zdobywali niezbędną wiedzę na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w ramach ustawicznego kształcenia zawodowego.
- (57) Należy zapewnić spójność wymogów nałożonych na biegłych rewidentów w odniesieniu do ich pracy w zakresie badania ustawowego i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Należy zatem określić, że w przypadku gdy opinię na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju wydaje biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzający badanie ustawowe sprawozdań finansowych, kluczowi partnerzy firmy audytorskiej biorą czynny udział w przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Przy przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju biegli rewidentzi powinni być zobowiązani do poświęcania wystarczająco dużo czasu na dane zlecenie i przeznaczania dostatecznych zasobów w celu właściwego wypełnienia swoich obowiązków. Ponadto w dokumentacji klienta należy określić wynagrodzenie pobrane z tytułu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, a w zbiorze dokumentacji z badania należy zawrzeć informacje związane z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

⁶⁷ Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

- (58) Na podstawie art. 25 dyrektywy 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do wprowadzenia stosownych przepisów w celu uniknięcia sytuacji, w której na wynagrodzenie za badanie ustawowe miałyby wpływ świadczenie dodatkowych usług na rzecz badanej jednostki lub miałyby ono w jakiegokolwiek mierze charakter warunkowy. Zgodnie z art. 21–24 tej dyrektywy od państw członkowskich wymaga się również zapewnienia, aby biegli rewidentzi przeprowadzający badania ustawowe przestrzegali zasad etyki zawodowej, niezależności, obiektywizmu, poufności i tajemnicy zawodowej. Dla zachowania spójności zasady te należy rozszerzyć na pracę wykonywaną przez biegłych rewidentów w ramach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (59) Aby zapewnić jednolite praktyki atestacji oraz wysoką jakość atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w całej Unii, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjmowania standardów atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju w drodze aktów delegowanych. Państwa członkowskie powinny stosować krajowe standardy, procedury lub wymogi dotyczące atestacji, dopóki Komisja nie przyjmie standardu atestacji obejmującego tę samą kwestię. We wspomnianych standardach atestacji należy określić procedury, które powinien przeprowadzić biegły rewident, aby wyciągnąć wnioski na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (60) W art. 27 dyrektywy 2006/43/WE określono zasady dotyczące badania ustawowego grupy jednostek. Zasady te należy rozszerzyć na atestację skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przypadku gdy badanie ustawowe przeprowadza biegły rewident.
- (61) W art. 28 dyrektywy 2006/43/WE na biegłych rewidentów lub firmy audytorskie nałożono wymóg przedstawiania wyników badania ustawowego w sprawozdaniu z badania. Wymóg ten należy rozszerzyć na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby zagwarantować, by wyniki atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przedstawiano w tym samym sprawozdaniu z badania.
- (62) W art. 29 dyrektywy 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do ustanowienia systemu kontroli zapewnienia jakości biegłych rewidentów i firm audytorskich. W celu zagwarantowania, aby kontrole zapewnienia jakości odbywały się również w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz aby osoby przeprowadzające kontrole zapewnienia jakości posiadały odpowiednie wykształcenie zawodowe i stosowne doświadczenie w kwestii atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, wspomniany wymóg ustanowienia systemu kontroli zapewnienia jakości należy rozszerzyć na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (63) W rozdziale VII dyrektywy 2006/43/WE państwa członkowskie zobowiązano do wprowadzenia systemu dochodzeń i kar wobec biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe. W rozdziale VIII tej dyrektywy państwa członkowskie zobowiązano do zorganizowania skutecznego systemu nadzoru publicznego oraz do zapewnienia, aby rozwiązania regulacyjne w zakresie systemów nadzoru publicznego zezwalały na skuteczną współpracę na szczeblu unijnym w odniesieniu do działań nadzorczych państw członkowskich. Wymogi te należy

rozszerzyć na biegłych rewidentów i firmy audytorskie wykonujące usługi atestacyjne w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić spójność ram dochodzeń, kar i nadzoru ustanowionych w odniesieniu do pracy biegłego rewidenta obejmującej badanie ustawowe i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

- (64) Art. 37 i 38 dyrektywy 2006/43/WE zawierają przepisy dotyczące wyboru i zwalniania biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe. Przepisy te należy rozszerzyć na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić spójność przepisów nałożonych na biegłych rewidentów w odniesieniu do ich pracy obejmującej badanie ustawowe i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (65) W art. 39 dyrektywy 2006/43/WE na państwa członkowskie nałożono wymóg zapewnienia, aby każda jednostka interesu publicznego posiadała komitet ds. audytu, oraz określono jego zadania w odniesieniu do badania ustawowego. Komitetowi ds. audytu należy powierzyć określone zadania w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zadania te powinny obejmować obowiązek poinformowania organu administracyjnego lub nadzorczego badanej jednostki o wynikach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz wyjaśnienia, w jaki sposób komitet ds. audytu przyczynił się do rzetelności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jaka była rola komitetu ds. audytu w tym procesie.
- (66) Art. 45 dyrektywy 2006/43/WE zawiera wymogi dotyczące rejestracji biegłych rewidentów i jednostek audytorskich z państwa trzeciego oraz nadzoru nad nimi. Aby zapewnić istnienie spójnych ram w stosunku do pracy biegłych rewidentów zarówno w odniesieniu do badania ustawowego, jak i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, konieczne jest rozszerzenie tych wymogów na atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (67) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014⁶⁸ ma zastosowanie do biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe jednostek interesu publicznego. Aby zapewnić niezależność biegłego rewidenta, w art. 5 powyższego rozporządzenia zakazano świadczenia niektórych usług niebędących badaniem w określonych okresach czasu. Niezależność tę należy również zapewnić w stosunku do pracy biegłych rewidentów i firm audytorskich przeprowadzających badania ustawowe jednostek interesu publicznego obejmującej atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Usługi konsultingowe dotyczące sporządzania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy zatem włączyć do wykazu zakazanych usług niebędących badaniem.
- (68) W art. 14 rozporządzenia (UE) nr 537/2014 na biegłych rewidentów i firmy audytorskie nałożono obowiązek corocznego informowania właściwych organów o przychodach uzyskanych z tytułu badań ustawowych i usług niebędących badaniem

⁶⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 77).

jednostek interesu publicznego. Od biegłych rewidentów i firm audytorskich należy wymagać określenia, które przychody spośród przychodów z tytułu usług niebędących badaniem są generowane z tytułu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

- (69) Zgodnie z art. 51 dyrektywy 2013/34/UE za egzekwowanie sprawozdawczości przedsiębiorstw przez jednostki, których papiery wartościowe nie są notowane na rynkach regulowanych, odpowiadają państwa członkowskie. Nie określono jednak rodzajów sankcji, co oznacza, że systemy sankcji mogą się znacznie różnić w poszczególnych państwach członkowskich, podważając tym samym jednolity rynek. Aby poprawić sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju na rynku wewnętrznym oraz przyczynić się do przejścia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy, w którym korzyści ze wzrostu gospodarczego są powszechnie dzielone zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem, państwa członkowskie powinny przewidzieć określone sankcje i środki administracyjne na wypadek naruszeń wymogów dotyczących przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju. Należy zatem odpowiednio wzmocnić system sankcji określony w dyrektywie 2013/34/UE, w ramach którego państwa członkowskie mają przewidzieć odpowiednie sankcje i środki administracyjne.
- (70) W art. 24 dyrektywy 2004/109/WE krajowym organom nadzorczym powierzono zadanie egzekwowania przestrzegania wymogów w zakresie sprawozdawczości przedsiębiorstw przez jednostki, których papiery wartościowe są notowane na rynkach regulowanych. W art. 4 tej dyrektywy określono treść rocznych raportów finansowych, ale brakuje w nim wyraźnego odniesienia do art. 19a i 29a dyrektywy 2013/34/UE, w których wymaga się sporządzenia (skonsolidowanego) oświadczenia na temat informacji niefinansowych. Oznacza to, że właściwe organy krajowe niektórych państw członkowskich nie posiadają uprawnień do nadzorowania wspomnianych oświadczeń na temat informacji niefinansowych, zwłaszcza w przypadku gdy oświadczenia te publikuje się w odrębnym raporcie, poza rocznym raportem finansowym, na co mogą obecnie zezwalać państwa członkowskie. Konieczne jest zatem wprowadzenie do art. 4 ust. 5 dyrektywy 2004/109/WE odniesienia do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Ponadto konieczne jest wprowadzenie wymogu, aby osoby odpowiedzialne w obrębie emitenta potwierdziły w rocznym raporcie finansowym, że według ich najlepszej wiedzy sprawozdanie z działalności sporządzono zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Co więcej, z uwagi na nowatorski charakter tych wymogów sprawozdawczych, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych powinien wydać wytyczne dla właściwych organów krajowych z myślą o propagowaniu zbieżnego nadzoru nad sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju prowadzoną przez emitentów podlegających dyrektywie 2004/109/WE.
- (71) Zachęca się zatem państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny skutków aktu transponującego dla MŚP celem zapewnienia, aby nie poniosły one nieproporcjonalnych konsekwencji, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na mikroprzedsiębiorstwa oraz obciążenie administracyjne, oraz do opublikowania wyników takiej oceny. Państwa członkowskie powinny rozważyć wprowadzenie środków wspierających MŚP w stosowaniu dobrowolnych uproszczonych standardów sprawozdawczości.

- (72) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 537/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1
Zmiany w dyrektywie 2013/34/UE

W dyrektywie 2013/34/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Środki koordynacyjne określone w art. 19a, 19d, 29a, 30 i 33, art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa), art. 34 ust. 2 i 3 oraz art. 51 niniejszej dyrektywy stosuje się również do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do następujących jednostek, niezależnie od ich formy prawnej:

- a) zakładów ubezpieczeń w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 91/674/EWG^{*1};
- b) instytucji kredytowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013^{*2}.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niezastosowaniu środków koordynacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do jednostek wymienionych w art. 2 ust. 5 pkt 2–23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE^{*3}.

^{*1} Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7).

^{*2} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

^{*3} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).”;

- 2) w art. 2 dodaje się pkt 17–20 w brzmieniu:

„17) »kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem« oznaczają czynniki zrównoważonego rozwoju w rozumieniu art. 2 pkt 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088^{*4} oraz czynniki z zakresu ładu korporacyjnego;

18) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza zgłaszanie informacji dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem zgodnie z art. 19a, 19d i 29a niniejszej dyrektywy;

19) »wartości niematerialne i prawne« oznaczają zasoby niematerialne, które przyczyniają się do tworzenia wartości jednostki;

20) »niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne« oznacza jednostkę oceniającą zgodność akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008^{*5} w odniesieniu do określonych czynności z zakresu oceny zgodności, o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) niniejszej dyrektywy.

*4 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

*5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).”;

3) art. 19a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19a

Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Duże jednostki oraz, od dnia 1 stycznia 2026 r., małe i średnie jednostki, które są jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a), włączają do sprawozdania z działalności informacje niezbędne do zrozumienia wpływu jednostki na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz informacje niezbędne do zrozumienia, w jaki sposób kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem wpływają na rozwój, wyniki i sytuację jednostki.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

a) krótki opis modelu biznesowego i strategii biznesowej jednostki, w tym:

(i) odporność modelu biznesowego i strategii biznesowej jednostki na rodzaje ryzyka odnoszące się do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;

(ii) możliwości otwierające się przed jednostką w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem;

(iii) plany jednostki służące zapewnieniu, aby model biznesowy i strategia biznesowa jednostki uwzględniały przejście na zrównoważoną gospodarkę i ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5 °C, zgodnie z porozumieniem paryskim;

(iv) informacje na temat tego, w jaki sposób w modelu biznesowym i strategii biznesowej jednostki uwzględniono interesy zainteresowanych stron danej jednostki, oraz wpływu jednostki na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem;

(v) informacje na temat sposobu wdrożenia strategii jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;

- b) opis ustanowionych przez jednostkę celów dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz postępów poczynionych przez jednostkę na rzecz ich osiągnięcia;
- c) opis roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- d) opis polityk jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- e) opis:
 - (i) procesu należytej staranności wdrożonego w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) najważniejszych rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z łańcuchem wartości jednostki, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, stosunków gospodarczych i łańcuchów dostaw;
 - (iii) wszelkich działań podjętych w celu zapobiegania rzeczywistym lub potencjalnym niekorzystnym skutkom lub w celu łagodzenia lub niwelowania takich skutków oraz wyniku tych działań;
- f) opis podstawowych ryzyk dla jednostki w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, obejmujący główne rodzaje zależności jednostki od takich kwestii, oraz sposobu zarządzania przez jednostkę tymi ryzykami;
- g) wskaźniki istotne w odniesieniu do ujawnionych informacji, o których mowa w lit. a)–f).

Jednostki ujawniają także informacje dotyczące wartości niematerialnych i prawnych, w tym informacje dotyczące kapitału intelektualnego, ludzkiego, a także społecznego i relacyjnego.

Jednostki zgłaszają proces przeprowadzony w celu identyfikacji informacji włączonych do sprawozdania z działalności zgodnie z ust. 1 oraz uwzględniają w tym procesie perspektywę krótko-, średnio- i długoterminową.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają informacje dotyczące przyszłości i przeszłości, a także informacje jakościowe i ilościowe.

W stosownych przypadkach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się informacje na temat łańcucha wartości jednostki, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, stosunków gospodarczych i łańcuchów dostaw.

W stosownych przypadkach w informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się również odniesienia do innych informacji zawartych w sprawozdaniu z działalności zgodnie z art. 19 oraz dodatkowe objaśnienia dotyczące tych informacji, a także kwoty zgłoszone w rocznym sprawozdaniu finansowym.

Państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli – zgodnie z należycie uzasadnioną opinią członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących, którzy działają w ramach kompetencji przypisanych im na mocy prawa krajowego i na których spoczywa wspólna odpowiedzialność za tę opinię – ujawnienie takich informacji miałyby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową jednostki, pod warunkiem że takie pominięcie nie uniemożliwia prawidłowego i obiektywnego zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności.

4. Jednostki przedkładają informacje, o których mowa w ust. 1–3, zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 19b.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 19a ust. 1–4 małe i średnie jednostki, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a), mogą składać sprawozdania zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, o których mowa w art. 19c.

6. Jednostki spełniające wymogi ustanowione w ust. 1–4 uznaje się za spełniające wymóg ustanowiony w art. 19 ust. 1 akapit trzeci.

7. Jednostka będąca jednostką zależną nie podlega obowiązkom określonym w ust. 1–4, o ile jednostka ta i jej jednostki zależne objęte są skonsolidowanym sprawozdaniem z działalności jednostki dominującej, sporządzanym zgodnie z art. 29 i 29a. Jednostka będąca jednostką zależną jednostki dominującej mającej siedzibę w państwie trzecim jest również zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, w przypadku gdy ta jednostka i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności tej jednostki dominującej i gdy to skonsolidowane sprawozdanie z działalności sporządzane jest w sposób, który może być uznany za równoważny – zgodnie z odpowiednimi środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 ppkt (i) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE*⁶ – ze sposobem wymaganym zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 19b niniejszej dyrektywy.

Skonsolidowane sprawozdanie z działalności jednostki dominującej, o którym mowa w akapicie pierwszym, ogłaszane jest zgodnie z art. 30 w sposób przewidziany prawem państwa członkowskiego, któremu podlega jednostka zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4.

Państwo członkowskie, któremu podlega jednostka zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, może wymagać, aby skonsolidowane sprawozdanie z działalności, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ogłaszane było w języku urzędowym danego państwa członkowskiego lub w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych oraz aby wszelkie niezbędne tłumaczenia na te języki były poświadczone.

Sprawozdanie z działalności jednostki, która jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, zawiera wszystkie następujące informacje:

a) nazwę i siedzibę statutową jednostki dominującej, która przedkłada informacje na szczeblu grupy zgodnie z art. 29 i 29a lub w sposób, który może być uznany za równoważny – zgodnie ze środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 ppkt (i) dyrektywy 2004/109/WE – ze sposobem wymagany na podstawie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 19b;

b) stwierdzenie, że jednostka jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu.

*6 Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).”;

4) dodaje się art. 19b, 19c i 19d w brzmieniu:

„Artykuł 19b

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 49 w celu zapewnienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tych standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określa się informacje, które mają zgłaszać jednostki zgodnie z art. 19a i 29a, oraz, w stosownych przypadkach, określa strukturę, w jakiej należy zgłaszać te informacje. W szczególności:

a) do dnia 31 października 2022 r. Komisja przyjmie akty delegowane służące określeniu informacji, które mają zgłaszać jednostki zgodnie z art. 19a ust. 1 i 2, a co najmniej określeniu informacji odpowiadających potrzebom uczestników rynku finansowego podlegających obowiązkowi ujawniania informacji określonym w rozporządzeniu (UE) 2019/2088;

b) do dnia 31 października 2023 r. Komisja przyjmie akty delegowane służące określeniu:

(i) w stosownych przypadkach informacji uzupełniających, które jednostki zgłaszają w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem i obszarów sprawozdawczości wymienionych w art. 19a ust. 2;

(ii) zgłaszanych przez jednostki informacji odnoszących się do sektora, w którym prowadzą działalność.

Co najmniej raz na trzy lata od daty rozpoczęcia jego stosowania Komisja dokonuje przeglądu każdego aktu delegowanego przyjętego na podstawie niniejszego artykułu, uwzględniając poradę techniczną Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), oraz w razie potrzeby zmienia taki akt delegowany w celu uwzględnienia istotnych zmian, w tym zmian w zakresie standardów międzynarodowych.

2. W ramach standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 1, wymaga się, aby zgłaszane informacje były zrozumiałe, istotne, reprezentatywne, weryfikowalne, porównywalne i wiernie przedstawione.

Biorąc pod uwagę przedmiot danego standardu, w standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju:

a) określa się informacje, które mają ujawniać jednostki na temat czynników z zakresu ochrony środowiska, w tym informacje o:

- (i) łagodzeniu zmiany klimatu;
- (ii) przystosowaniu się do zmiany klimatu;
- (iii) wodzie i zasobach morskich;
- (iv) wykorzystaniu zasobów oraz gospodarce o obiegu zamkniętym;
- (v) zanieczyszczeniu;
- (vi) różnorodności biologicznej i ekosystemach;

b) określa się informacje, które mają ujawniać jednostki na temat czynników z zakresu polityki społecznej, w tym informacje o:

- (i) równych szansach dla wszystkich, w tym równouprawnieniu płci i równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości, szkoleniach i rozwoju umiejętności oraz zatrudnieniu i integracji osób niepełnosprawnych;
- (ii) warunkach pracy, w tym bezpiecznym i elastycznym zatrudnieniu, wynagrodzeniach, dialogu społecznym, rokowaniach zbiorowych i zaangażowaniu pracowników, równowadze między życiem zawodowym a prywatnym oraz zdrowym, bezpiecznym i odpowiednio dostosowanym środowisku pracy;
- (iii) poszanowaniu praw człowieka, podstawowych wolności, zasad i norm demokratycznych ustanowionych w Międzynarodowej karcie praw człowieka i innych podstawowych konwencjach ONZ dotyczących praw człowieka, Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy i podstawowych konwencji MOP oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

c) określa się informacje, które mają ujawniać jednostki na temat czynników z zakresu ładu korporacyjnego, w tym informacje o:

- (i) roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki, w tym w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, oraz ich składzie;

- (ii) etyce biznesu i kulturze korporacyjnej, w tym przeciwdziałaniu korupcji i łapownictwu;
- (iii) zaangażowaniu politycznym jednostki, w tym jej działalności lobbingsowej;
- (iv) zarządzaniu stosunkami z partnerami biznesowymi i ich jakości, w tym praktykach płatniczych;
- (v) systemach kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem jednostki, w tym w odniesieniu do procesu sprawozdawczości jednostki.

3. Przyjmując akty delegowane na podstawie ust. 1, Komisja uwzględnia:
- a) prace prowadzone w ramach globalnych inicjatyw w zakresie określania standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz istniejące standardy i ramy ujmowania kapitału naturalnego, odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i zrównoważonego rozwoju;
 - b) informacje, których potrzebują uczestnicy rynku finansowego, aby wypełnić swoje obowiązki w zakresie ujawniania informacji określone w rozporządzeniu (UE) 2019/2088 i w aktach delegowanych przyjętych na podstawie tego rozporządzenia;
 - c) kryteria określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/852^{*7};
 - d) wymogi dotyczące ujawniania informacji mające zastosowanie do administratorów wskaźników referencyjnych w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego i w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego oraz minimalne normy tworzenia unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego zgodnie z rozporządzeniami delegowanymi Komisji (UE) 2020/1816^{*8}, (UE) 2020/1817^{*9} i (UE) 2020/1818^{*10};
 - e) ujawnienia określone w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 434a rozporządzenia (UE) nr 575/2013^{*11};
 - f) zalecenie Komisji 2013/179/UE^{*12};
 - g) dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^{*13};
 - h) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009^{*14}.

^{*7} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

^{*8} Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1816 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do wyjaśnienia

- w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego precyzującego, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w każdym opracowanym i opublikowanym wskaźniku referencyjnym (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 1).
- *9 Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1817 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnej zawartości wyjaśnienia, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 12).
 - *10 Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1818 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnych norm dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego (Dz.U. L 406 z 3.12.2020, s. 17).
 - *11 Rozporządzenie wykonawcze Komisji ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do publicznego ujawniania przez instytucje informacji, o których mowa w części ósmej tytułu II i III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (C(2021)1595).
 - *12 Zalecenie Komisji 2013/179/UE z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).
 - *13 Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).
 - *14 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

Artykuł 19c

Standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla MŚP

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 49 w celu zapewnienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które są proporcjonalne do zdolności i charakterystyki małych i średnich jednostek. W tych standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określa się, które z informacji, o których mowa w art. 19a i 29a, przekazują małe i średnie jednostki, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a). Uwzględniają one kryteria ustanowione w art. 19b ust. 2 i 3. W stosownych przypadkach określają one również strukturę, w jakiej te informacje są przekazywane.

Komisja przyjmie te akty delegowane najpóźniej do dnia 31 października 2023 r.

Artykuł 19d

Jednolity elektroniczny format raportowania

1. Jednostki podlegające art. 19a sporządzają swoje sprawozdania finansowe i sprawozdania z działalności w jednolitym elektronicznym formacie raportowania zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815^{*15} oraz znakują sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym ujawnienia wymagane na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z tym rozporządzeniem delegowanym.
2. Jednostki podlegające art. 29a sporządzają swoje skonsolidowane sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania z działalności w jednolitym elektronicznym formacie raportowania zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815 oraz znakują sprawozdawczość w zakresie

zrównoważonego rozwoju, w tym ujawnienia wymagane na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852.

*15

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu raportowania (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1).”;

5) w art. 20 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) opis polityki różnorodności stosowanej do organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki w odniesieniu do płci i innych aspektów, takich jak wiek lub wykształcenie i doświadczenie zawodowe, celów tej polityki różnorodności, sposobu jej realizacji oraz skutków w danym okresie sprawozdawczym. Jeżeli nie stosuje się takiej polityki, oświadczenie zawiera wyjaśnienie takiej decyzji.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednostki podlegające art. 19a mogą spełnić obowiązek określony w lit. c), f) i g) akapitu pierwszego niniejszego artykułu poprzez włączenie informacji wymaganych na podstawie tych liter do swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

6) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) skonsolidowane sprawozdanie finansowe, o którym mowa w lit. a), i skonsolidowane sprawozdanie z działalności grupy kapitałowej wyższego szczebla są sporządzane przez jednostkę dominującą tej grupy zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, którym podlega ta jednostka dominująca, stosownie do przepisów niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a, lub międzynarodowych standardów rachunkowości przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002;”;

b) ust. 8 lit. b) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) zgodnie z niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a;”;

c) ust. 8 lit. b) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) w sposób równoważny ze skonsolidowanymi sprawozdaniami finansowymi i skonsolidowanymi sprawozdaniami z działalności sporządzonymi zgodnie z niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 29a, lub”;

7) art. 29a otrzymuje brzmienie:

Skonsolidowana sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Jednostki dominujące dużej grupy ujmują w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności informacje niezbędne do zrozumienia wpływu grupy na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz informacje niezbędne do zrozumienia wpływu kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem na rozwój, wyniki i sytuację grupy.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:
 - a) krótki opis modelu biznesowego i strategii biznesowej grupy, obejmujący:
 - (i) odporność modelu biznesowego i strategii biznesowej grupy na rodzaje ryzyka odnoszące się do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) możliwości otwierające się przed grupą w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem;
 - (iii) plany grupy służące zapewnieniu, aby model biznesowy i strategia biznesowa grupy uwzględniały przejście na zrównoważoną gospodarkę i ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5 °C, zgodnie z porozumieniem paryskim;
 - (iv) informacje na temat tego, w jaki sposób w modelu biznesowym i strategii biznesowej grupy uwzględniono interesy zainteresowanych stron danej grupy oraz wpływu grupy na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem;
 - (v) informacje na temat sposobu wdrożenia strategii grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - b) opis ustanowionych przez grupę celów dotyczących kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz postępów poczynionych przez jednostkę na rzecz ich osiągnięcia;
 - c) opis roli organów administrujących, zarządzających i nadzorujących w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - d) opis polityk grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - e) opis:
 - (i) procesu należytej staranności wdrożonego w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
 - (ii) najważniejszych rzeczywistych lub potencjalnych niekorzystnych skutków związanych z łańcuchem wartości grupy, w tym

jej własnych operacji, produktów i usług, stosunków gospodarczych i łańcuchów dostaw;

(iii) wszelkich działań podjętych w celu zapobiegania rzeczywistym lub potencjalnym niekorzystnym skutkom lub w celu łagodzenia lub niwelowania takich skutków oraz wyniku tych działań;

f) opis podstawowych ryzyk dla grupy w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem, obejmujący główne rodzaje zależności grupy od takich czynników, oraz sposobu zarządzania przez grupę tymi rodzajami ryzyka;

g) wskaźniki istotne w odniesieniu do ujawnionych informacji, o których mowa w lit. a)–f).

Jednostki dominujące zgłaszają również informacje dotyczące wartości niematerialnych i prawnych, w tym informacje dotyczące kapitału intelektualnego, ludzkiego, a także społecznego i relacyjnego.

Jednostki dominujące opisują proces, jaki przeprowadzono w celu identyfikacji informacji włączonych do skonsolidowanego sprawozdania z działalności zgodnie z niniejszym artykułem.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają informacje dotyczące przyszłości oraz informacje dotyczące wyników osiągniętych w przeszłości, a także informacje jakościowe i ilościowe. W informacjach tych uwzględnia się, w odpowiednich przypadkach, perspektywę krótko-, średnio- i długoterminową.

W informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się, w odpowiednich przypadkach, informacje na temat łańcucha wartości grupy, w tym jej własnych operacji, produktów i usług, stosunków gospodarczych i łańcuchów dostaw.

W informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, ujmuje się również, w stosownych przypadkach, odniesienia do innych informacji zawartych w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności, zgodnie z art. 29 niniejszej dyrektywy, oraz dodatkowe objaśnienia dotyczące tych informacji, a także kwoty wykazane w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

Państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli – zgodnie z należycie uzasadnioną opinią członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących, którzy działają w ramach kompetencji przypisanych im na mocy prawa krajowego i na których spoczywa wspólna odpowiedzialność za tę opinię – ujawnienie takich informacji miałooby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową grupy, pod warunkiem że takie pominięcie nie uniemożliwia prawidłowego i obiektywnego zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji grupy oraz wpływu jej działalności.

4. Jednostki dominujące przedkładają informacje, o których mowa w ust. 1–3, zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 19b.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 29a ust. 1–4 jednostki dominujące będące małymi i średnimi jednostkami, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a), mogą składać sprawozdania zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, o których mowa w art. 19c.

6. Jednostkę dominującą spełniającą wymogi ustanowione w ust. 1–4 uznaje się za spełniającą wymogi ustanowione w art. 19 ust. 1 akapit trzeci, w art. 19a i w art. 29.

7. Jednostka dominująca będąca jednocześnie jednostką zależną jest zwolniona z obowiązku określonego w ust. 1–4, o ile ta jednostka dominująca i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności innej jednostki, sporządzanym zgodnie z art. 29 i z niniejszym artykułem. Jednostka dominująca będąca jednostką zależną jednostki dominującej mającej siedzibę w państwie trzecim jest również zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, w przypadku gdy ta jednostka i jej jednostki zależne ujęte są w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności tej jednostki dominującej i gdy to skonsolidowane sprawozdanie z działalności sporządzane jest w sposób, który może być uznany za równoważny – zgodnie z odpowiednimi środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 ppkt (i) dyrektywy 2004/109/WE – ze sposobem wymaganym zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 19b niniejszej dyrektywy.

Skonsolidowane sprawozdanie z działalności jednostki dominującej, o którym mowa w akapicie pierwszym, ogłaszane jest zgodnie z art. 30 w sposób przewidziany prawem państwa członkowskiego, któremu podlega jednostka dominująca zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4.

Państwo członkowskie, któremu podlega jednostka dominująca zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, może wymagać, aby skonsolidowane sprawozdanie z działalności, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ogłaszane było w jego języku urzędowym lub w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych oraz aby wszelkie niezbędne tłumaczenia na te języki były poświadczone.

Skonsolidowane sprawozdanie z działalności jednostki dominującej, która jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4, zawiera wszystkie następujące informacje:

a) nazwę i siedzibę statutową jednostki dominującej, która przedkłada informacje na szczeblu grupy zgodnie z art. 29 oraz z niniejszym artykułem lub w sposób, który może być uznany za równoważny – zgodnie z odpowiednimi środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 23 ust. 4 ppkt (i) dyrektywy 2004/109/WE – ze sposobem wymaganym na podstawie standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętych zgodnie z art. 19b;

b) stwierdzenie, że jednostka jest zwolniona z obowiązków określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu.”;

8) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają ogłaszanie przez jednostki – w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od dnia bilansowego – należycie zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności w stosownych przypadkach w formacie określonym w art. 19d niniejszej dyrektywy wraz z opinią i oświadczeniem biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej, o których mowa w art. 34 niniejszej dyrektywy, stosownie do przepisów każdego państwa członkowskiego zgodnie z rozdziałem 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132^{*16}.

W przypadku gdy niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne wydaje opinię, o której mowa w art. 34 ust. 1 lit. aa), opinię tę ogłasza się wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie mogą jednak zwolnić jednostki z obowiązku ogłaszania sprawozdania z działalności, jeżeli egzemplarz całości lub części takiego sprawozdania można bez trudu uzyskać na odpowiedni wniosek w cenie nieprzekraczającej kosztów administracyjnych z nim związanych.

Zwolnienie określone w akapicie trzecim nie ma zastosowania do jednostek podlegających art. 19a i 29a.

^{*16}

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie zapewniają, aby sprawozdania z działalności zawierające sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju sporządzane przez jednostki podlegające art. 19a i 29a były również niezwłocznie po ich ogłoszeniu udostępniane w ramach odpowiedniego urzędowo ustanowionego systemu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE.

W przypadku gdy jednostka sporządzająca sprawozdanie z działalności nie podlega dyrektywie 2004/109/WE, odpowiednim urzędowo ustanowionym systemem jest jeden z urzędowo ustanowionych systemów państwa członkowskiego, w którym jednostka ma siedzibę statutową.”;

9) art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki – działający w ramach kompetencji przyznanych im na mocy przepisów prawa krajowego – wspólnie odpowiadali za zapewnienie, by następujące dokumenty były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002, rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/815, standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju,

o których mowa w art. 19b niniejszej dyrektywy, oraz wymogami zawartymi w art. 19d niniejszej dyrektywy:

a) roczne sprawozdanie finansowe, sprawozdanie z działalności oraz – w przypadku gdy jest ono przedkładane oddzielnie – oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego;

b) skonsolidowane sprawozdanie finansowe, skonsolidowane sprawozdanie z działalności oraz – w przypadku gdy jest ono przedkładane oddzielnie – skonsolidowane oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.”;

10) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) tego, czy sprawozdanie z działalności zostało sporządzone zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami prawnymi, z wyłączeniem wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonych w art. 19a;”;

(ii) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) w stosownych przypadkach wydają opinię na podstawie usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność w odniesieniu do zgodności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju z wymogami niniejszej dyrektywy; opinia ta obejmuje zgodność sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju ze standardami sprawozdawczości przyjętymi na podstawie art. 19b, proces przeprowadzony przez jednostkę w celu identyfikacji informacji zgłaszanych zgodnie z tymi standardami sprawozdawczości oraz zgodność z wymogiem znakowania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 19d, a także zgodność z wymogami sprawozdawczymi zawartymi w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie mogą zezwolić niezależnemu podmiotowi świadczącemu usługi atestacyjne na wydanie opinii, o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. aa), pod warunkiem że podlega on wymogom zgodnym z wymogami określonymi w dyrektywie 2006/43/WE w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1 lit. r) tej dyrektywy.”;

11) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o którym mowa w art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 46 ust. 2, art. 19b i art. 19c, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 46 ust. 2, art. 19b i art. 19c, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym określonym w tej decyzji terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przyjmując akty delegowane na podstawie art. 19b i art. 19c, Komisja bierze pod uwagę poradę techniczną EFRAG, pod warunkiem że poradę tę opracowano z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości oraz z wykorzystaniem wiedzy fachowej odpowiednich zainteresowanych stron oraz że towarzyszą jej analizy kosztów i korzyści obejmujące analizę wpływu porady technicznej na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem.

Przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w art. 19b i art. 19c, Komisja zasięga opinii grupy ekspertów z państw członkowskich ds. zrównoważonego finansowania, o której mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) 2020/852, w sprawie porady technicznej EFRAG.

Komisja zwraca się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych z wnioskiem o opinię dotyczącą porady technicznej przekazanej przez EFRAG, zwłaszcza w kwestii jej spójności z rozporządzeniem (UE) 2019/2088 i aktami delegowanymi do tego rozporządzenia. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przekazuje swoją opinię w terminie dwóch miesięcy do dnia otrzymania wniosku od Komisji.

Ponadto przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w art. 19b i art. 19c, Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiej Agencji Środowiska, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Audytowego oraz platformy ds. zrównoważonego finansowania, ustanowionej na podstawie art. 20 rozporządzenia (UE) 2020/852, w kwestii porady technicznej przekazanej przez EFRAG. Jeżeli którekolwiek z wymienionych organów zdecydują się przekazać opinię, dokonują tego w terminie dwóch miesięcy od dnia nawiązania w tej sprawie kontaktu przez Komisję.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 13, art. 46 ust. 2, art. 19b i art. 19c wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od daty przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada

poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

12) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 51

Sankcje

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 państwa członkowskie przewidują sankcje mające zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. W przypadku naruszenia przepisów krajowych transponujących art. 19a, 19d i 29a państwa członkowskie przewidują co najmniej następujące środki administracyjne i sankcje:

a) podanie do wiadomości publicznej informacji wskazującej osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie oraz charakter naruszenia;

b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie do zaprzestania określonego postępowania stanowiącego naruszenie oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;

c) administracyjne kary finansowe.

3. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie – przy ustalaniu rodzaju i wysokości sankcji, kar administracyjnych lub innych środków, o których mowa w ust. 2 – wszelkich istotnych okoliczności, w tym:

a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;

b) stopnia odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie;

c) sytuacji finansowej osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie;

d) skali korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie, o ile można ustalić te korzyści lub straty;

e) strat poniesionych przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można ustalić te straty;

f) gotowości osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie do współpracy z właściwym organem;

g) uprzednich naruszeń popełnionych przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie.”.

Artykuł 2
Zmiany w dyrektywie 2004/109/WE

W dyrektywie 2004/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 dodaje się lit. r) w brzmieniu:

„r) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE^{*18}.

^{*18} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).”;

- 2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) oświadczenia osób upoważnionych przez emitenta, z wyraźnym wskazaniem ich nazwisk i stanowisk, że wedle ich najlepszej wiedzy sprawozdania finansowe sporządzone zgodnie z obowiązującymi standardami rachunkowości odzwierciedlają prawdziwy i rzetelny stan aktywów i pasywów, sytuacji finansowej oraz zysków lub strat emitenta oraz jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość oraz że sprawozdanie zarządu zawiera rzetelny obraz rozwoju i rentowności działalności oraz sytuacji emitenta, jak również jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość, w tym opis podstawowych ryzyk i niepewności oraz, w stosownych przypadkach, że przygotowano je zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 19b dyrektywy 2013/34/UE.”;

- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Sprawozdania finansowe poddawane są badaniu zgodnie z przepisami art. 34 dyrektywy 2013/34/UE oraz art. 28 dyrektywy 2006/43/WE.

Sprawozdanie z badania podpisane przez osobę lub osoby odpowiedzialne za wykonanie pracy określonej w art. 34 ust. 1 i 2 dyrektywy 2013/34/UE podawane jest w całości do wiadomości publicznej wraz z rocznym raportem finansowym.

5. Sprawozdanie zarządu sporządzane jest w sposób zgodny z art. 19, 19a, 19d ust.1 i art. 20 dyrektywy 2013/34/UE, w przypadku jego sporządzania przez jednostki, o których mowa w tych przepisach.

Jeżeli od emitenta wymaga się sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, skonsolidowane sprawozdanie zarządu sporządzane jest w sposób zgodny z art. 19d ust. 2, art. 29 i art. 29a dyrektywy 2013/34/UE,

w przypadku jego sporządzania przez jednostki, o których mowa w tych przepisach.”;

- 3) w art. 23 ust. 4 akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja podejmuje niezbędne decyzje w sprawie równoważności standardów rachunkowości oraz równoważności standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 19b dyrektywy 2013/34/UE, wykorzystywanych przez emitentów z państw trzecich na warunkach określonych w art. 30 ust. 3. Jeżeli Komisja zadecyduje, że standardy rachunkowości lub standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju państwa trzeciego nie są równoważne, może ona pozwolić danym emitentom na dalsze stosowanie tych standardów przez odpowiedni okres przejściowy.

W związku z akapitem trzecim Komisja przyjmuje również, w formie aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 27a i 27b, środki mające na celu ustanowienie ogólnych kryteriów równoważności w odniesieniu do standardów rachunkowości i standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które dotyczą emitentów z więcej niż jednego państwa.”;

- 4) dodaje się art. 28d w brzmieniu:

„Artykuł 28d

Wytyczne ESMA

Po zasięgnięciu opinii Europejskiej Agencji Środowiska i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej ESMA wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1095/2010 wytyczne dotyczące realizacji nadzoru nad sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju przez właściwe organy krajowe.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2006/43/WE

W dyrektywie 2006/43/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące badania ustawowego rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, gdy jest ona wykonywana przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską przeprowadzających badanie ustawowe sprawozdania finansowego.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. »biegły rewident« oznacza osobę fizyczną zatwierdzoną zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy przez właściwe organy państwa członkowskiego w celu przeprowadzania badań ustawowych oraz wykonywania usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;

3. »firma audytorska« oznacza osobę prawną lub jakąkolwiek inną jednostkę organizacyjną, niezależnie od jej formy prawnej, zatwierdzoną zgodnie z niniejszą dyrektywą przez właściwe organy państwa członkowskiego do przeprowadzania badań ustawowych oraz wykonywania usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

b) dodaje się pkt 21 i 22 w brzmieniu:

„21) »sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 18 dyrektywy 2013/34/UE;

22) »atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju« oznacza opinię wydaną przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) oraz art. 34 ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE.”;

3) art. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6

Wymagania dotyczące wykształcenia

Bez uszczerbku dla art. 11 osoba fizyczna może być zatwierdzona do przeprowadzania badania ustawowego lub wykonywania usługi atestacyjnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dopiero po osiągnięciu poziomu wykształcenia dopuszczającego do studiów uniwersyteckich lub równorzędnego, a następnie ukończeniu kursu kształcenia teoretycznego, przejściu szkolenia praktycznego i zdaniu egzaminu z zakresu kompetencji zawodowych na poziomie uniwersyteckiego egzaminu końcowego bądź równorzędnego, zorganizowanego bądź uznanego przez dane państwo członkowskie.

Właściwe organy, o których mowa w art. 32, współpracują ze sobą w celu osiągnięcia zbieżności wymagań określonych w niniejszym artykule. Podejmując taką współpracę, te właściwe organy uwzględniają zmiany w dziedzinie badania sprawozdań finansowych i zawodzie biegłego rewidenta, w szczególności zbieżność, która już w tym zawodzie została osiągnięta. Właściwe organy współpracują z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Audytowego (KEONA) oraz z właściwymi organami, o których mowa w art. 20 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, w zakresie, w jakim zbieżność ta dotyczy badania ustawowego oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do jednostek interesu publicznego.

Artykuł 7

Weryfikacja kompetencji zawodowych

Weryfikacja kompetencji zawodowych, o której mowa w art. 6, gwarantuje niezbędny poziom wiedzy teoretycznej w zakresie przedmiotów mających znaczenie dla badania ustawowego i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz umiejętności zastosowania takiej wiedzy w praktyce. Co najmniej część tej weryfikacji odbywa się w formie pisemnej.”;

4) w art. 8 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się lit. bb) w brzmieniu:

„bb) wymogi prawne i standardy dotyczące sporządzania rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

b) dodaje się lit. cc) w brzmieniu:

„cc) standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

c) dodaje się lit. dd) w brzmieniu:

„dd) analizę w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

d) dodaje się lit. ff) w brzmieniu:

„ff) proces należytej staranności w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;”;

e) dodaje się lit. ii) w brzmieniu:

„ii) standardy atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 26a;”;

f) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) wymogi prawne i standardy zawodowe dotyczące badania ustawowego, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz biegłych rewidentów;”;

5) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia możliwości zastosowania wiedzy teoretycznej w praktyce, sprawdzenie której wchodzi w zakres egzaminu, praktykant ukończy co najmniej trzyletnie szkolenie praktyczne, między innymi w zakresie badania rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub podobnych sprawozdań finansowych oraz atestacji rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Co najmniej dwie trzecie takiego szkolenia praktycznego odbywa się u biegłego rewidenta lub w firmie audytorskiej zatwierdzonych w którymkolwiek państwie członkowskim.”;

6) art. 11 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wykonywała przez 15 lat działalność zawodową, która umożliwiła jej zdobycie wystarczającego doświadczenia w dziedzinie finansów, prawa i rachunkowości, jak również sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz zdała egzamin z zakresu kompetencji zawodowych, o którym mowa w art. 7, lub”;

- 7) art. 14 ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Test umiejętności jest przeprowadzany w jednym z języków dopuszczonych przepisami dotyczącymi języka mającymi zastosowanie w danym przyjmującym państwie członkowskim. Obejmuje on wyłącznie odpowiednią wiedzę biegłego rewidenta w zakresie przepisów ustawowych i wykonawczych tego przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie, w jakim dotyczą one badań ustawowych oraz usług atestacyjnych w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

- 8) dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Biegli rewidenci zatwierdzeni lub uznani przed dniem 1 stycznia 2023 r.

Państwa członkowskie zapewniają, aby biegli rewidenci zatwierdzeni lub uznani do celów przeprowadzania badań ustawowych przed dniem 1 stycznia 2023 r. nie podlegali wymogom art. 6, 7, 10, 11 i 14 niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie zapewniają, aby biegli rewidenci zatwierdzeni przed dniem 1 stycznia 2023 r. zdobyli niezbędną wiedzę na temat sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w ramach wymogu ustawicznego kształcenia ustalonego w art. 13.”;

- 9) w art. 24b wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy badanie ustawowe oraz atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przeprowadzane są przez firmę audytorską, firma ta wyznaczała co najmniej jednego swojego kluczowego partnera. Firma audytorska zapewnia swojemu kluczowemu partnerowi (swoim kluczowym partnerom) dostateczne zasoby i personel posiadający konieczne kompetencje i możliwości dla właściwego wykonania swoich obowiązków.

Zapewnienie jakości badania, niezależności i kompetencji to główne kryteria, którymi kieruje się firma audytorska przy wyborze i wyznaczaniu swojego kluczowego partnera lub swoich kluczowych partnerów. Kluczowy partner lub kluczowi partnerzy firmy audytorskiej biorą czynny udział w przeprowadzaniu badania ustawowego oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

- b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przy przeprowadzaniu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju biegły rewident poświęca wystarczająco dużo czasu na dane zlecenie i przeznacza dostateczne zasoby w celu właściwego wypełnienia swoich obowiązków.”;

c) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wynagrodzenie pobrane z tytułu przeprowadzenia badania ustawowego i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz wynagrodzenie pobrane z tytułu innych usług w każdym roku obrotowym.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Biegły rewident lub firma audytorska tworzą zbiór dokumentacji z badania dla każdego badania ustawowego. Zbiór dokumentacji z badania zawiera ponadto, w stosownych przypadkach, informacje związane z atestacją sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

10) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Wynagrodzenie za badanie

Państwa członkowskie zapewniają wdrożenie stosownych przepisów, które przewidują, że wynagrodzenia za badania ustawowe oraz atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju:

a) nie są uzależnione od świadczenia dodatkowych usług na rzecz badanej jednostki ani kształtowane przez świadczenie tych usług;

b) nie mają w żadnej mierze charakteru warunkowego.”;

11) dodaje się art. 25b w brzmieniu:

„Artykuł 25b

Etyka zawodowa, niezależność, obiektywizm, poufność i tajemnica zawodowa w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi art. 21–24a dotyczące badania ustawowego sprawozdań finansowych mają zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

12) dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Standardy atestacji dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

1. Państwa członkowskie wymagają od biegłych rewidentów i firm audytorskich prowadzenia atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji przyjętymi przez Komisję zgodnie z ust. 2.

Państwa członkowskie stosują krajowe standardy, procedury lub wymogi dotyczące atestacji, dopóki Komisja nie przyjmie standardu atestacji obejmującego tę samą kwestię.

Państwa członkowskie przekazują Komisji procedury lub wymogi dotyczące atestacji co najmniej trzy miesiące przed ich wejściem w życie.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 48a, standardów atestacji, o których mowa w ust. 1, w celu określenia procedur, które przeprowadza biegły rewident, aby wyciągnąć wnioski na temat atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym planowania usług, uwzględniania rodzajów ryzyka i reagowania na nie oraz rodzajów wniosków, jakie mają być zawarte w sprawozdaniu z badania.

Komisja może przyjąć standardy atestacji tylko w przypadku, gdy:

- a) zostały opracowane z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości;
- b) przyczyniają się do wysokiego poziomu wiarygodności i jakości rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- c) sprzyjają wspólnemu dobru Unii.

3. W przypadku gdy Komisja przyjmuje standardy atestacji dającej wystarczającą pewność, opinia, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi lit. aa) dyrektywy 2013/34/UE, opiera się na usłudze atestacyjnej dającej wystarczającą pewność.”;

- 13) dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Atestacja skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi art. 27 dotyczące badania skonsolidowanych sprawozdań finansowych mają zastosowanie odpowiednio do atestacji skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

- 14) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Biegły rewident/biegli rewidentci lub firma audytorska/firmy audytorskie przedstawiają w sprawozdaniu z badania wyniki badania ustawowego oraz, w stosownych przypadkach, atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Sprawozdanie sporządza się zgodnie z wymogami określonymi w standardach badania przyjętych przez Unię lub dane państwo członkowskie, jak określono w art. 26, oraz zgodnie z wymogami standardów atestacji przyjętych przez Komisję lub dane państwo członkowskie, jak określono w art. 26a.”;

- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) określa ono, czy chodzi o roczną, czy o skonsolidowaną sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, a także dzień, na który została sporządzona, i okres nią objęty; oraz wskazuje ramy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zastosowane przy sporządzaniu tej sprawozdawczości;”;

(ii) dodaje się lit. bb) w brzmieniu:

„bb) zawiera ono opis zakresu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w którym określa się co najmniej standardy atestacji, zgodnie z którymi przeprowadzono atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;”;

c) ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) zawiera ono w stosownych przypadkach opinie i oświadczenie – dokumenty wydane w oparciu o prace podjęte w trakcie badania – o których mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2013/34/UE;”;

d) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wymogi dotyczące badania ustawowego określone w akapicie pierwszym mają zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

e) w ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident podpisuje sprawozdanie z badania i opatruje je datą. W przypadku gdy firma audytorska przeprowadza badanie ustawowe oraz, w stosownych przypadkach, atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, sprawozdanie z badania jest podpisywane co najmniej przez biegłego rewidenta lub biegłych rewidentów przeprowadzających badanie ustawowe oraz atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w imieniu firmy audytorskiej. W przypadku gdy zaangażowano jednocześnie więcej niż jednego biegłego rewidenta lub więcej niż jedną firmę audytorską, sprawozdanie z badania podpisują wszyscy biegli rewidenty lub co najmniej biegli rewidenty przeprowadzający badanie ustawowe i atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w imieniu każdej firmy audytorskiej. W wyjątkowych okolicznościach państwa członkowskie mogą postanowić, że taki podpis lub takie podpisy nie muszą być ujawniane opinii publicznej, jeżeli takie ujawnienie mogłoby prowadzić do bezpośredniego i znaczącego zagrożenia bezpieczeństwa osobistego jakiejkolwiek osoby.”;

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Sprawozdanie biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej dotyczące skonsolidowanego sprawozdania finansowego oraz, w stosownych przypadkach, skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju musi być zgodne z wymogami określonymi w ust. 1–4. Informując

o zgodności sprawozdania z działalności ze sprawozdaniem finansowym, zgodnie z wymogami ust. 2 lit. e), biegły rewident lub firma audytorska biorą pod uwagę skonsolidowane sprawozdanie finansowe i skonsolidowane sprawozdanie z działalności. Jeżeli roczne sprawozdanie finansowe jednostki dominującej jest dołączone do skonsolidowanego sprawozdania finansowego, sprawozdania biegłych rewidentów lub firm audytorskich wymagane niniejszym artykułem mogą zostać połączone.”;

15) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) osoby przeprowadzające kontrole zapewnienia jakości posiadają odpowiednie wykształcenie zawodowe i stosowne doświadczenie w zakresie badania ustawowego, sprawozdawczości finansowej oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, połączone ze szczególnym szkoleniem w zakresie przeprowadzania kontroli zapewnienia jakości;”;

b) ust. 1 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) kontrole zapewnienia jakości odbywają się na podstawie analizy ryzyka, a w przypadku gdy biegli rewidenty i firmy audytorskie przeprowadzają badania ustawowe zdefiniowane w art. 2 pkt 1 lit. a) oraz, w stosownych przypadkach, świadczą usługi atestacyjne w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju – co najmniej raz na sześć lat;”;

c) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) kontrolerzy posiadają odpowiednie wykształcenie kierunkowe i stosowne doświadczenie w zakresie badań ustawowych, sprawozdawczości finansowej oraz atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w połączeniu ze szczegółowym szkoleniem w zakresie kontroli zapewnienia jakości;”;

16) dodaje się art. 30g w brzmieniu:

„Artykuł 30g

Dochodzenia i kary w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi art. 30–30f dotyczące badania ustawowego sprawozdań finansowych mają zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

17) dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Artykuł 36a

Nadzór publiczny i rozwiązania regulacyjne pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi art. 32, 33, 34 i 36 dotyczące badania ustawowego sprawozdań finansowych mają zastosowanie odpowiednio do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

- 18) dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Artykuł 38a

Wybór i zwolnienie w odniesieniu do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju

Wymogi art. 37 i 38 dotyczące badania ustawowego sprawozdań finansowych mają zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

- 19) art. 39 ust. 6 lit. a)–e) otrzymują brzmienie:

„a) informuje organ administracyjny lub nadzorczy badanej jednostki o wynikach badania ustawowego oraz o wynikach atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i wyjaśnia, w jaki sposób badanie ustawowe oraz atestacja sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego przyczyniły się do rzetelności sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i jaka była rola komitetu ds. audytu w tym procesie;

b) monitoruje proces sprawozdawczości finansowej i proces sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym proces sprawozdawczości cyfrowej, o którym mowa w art. 19d, a także proces przeprowadzany przez jednostkę w celu identyfikacji informacji przedstawianych zgodnie ze standardami przyjętymi na podstawie art. 19b dyrektywy 2013/34/UE oraz przedkłada zalecenia lub propozycje w celu zapewnienia rzetelności tych procesów;

c) monitoruje skuteczność istniejących w jednostce wewnętrznych systemów kontroli jakości i zarządzania ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, jej audytu wewnętrznego w zakresie sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju badanej jednostki, w tym jej sprawozdawczości cyfrowej, o której mowa w art. 19d, bez naruszania jej niezależności;

d) monitoruje badanie ustawowe rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz atestację rocznej i skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w szczególności ich wykonanie, z uwzględnieniem wszelkich ustaleń i wniosków właściwego organu zgodnie z art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 537/2014;

e) kontroluje i monitoruje niezależność biegłych rewidentów lub firm audytorskich zgodnie z art. 22, 22a, 22b, 24a, 24b oraz 25b niniejszej dyrektywy i art. 6 rozporządzenia (UE) nr 537/2014, w szczególności zasadność świadczenia usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych na rzecz badanej jednostki zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia;”;

- 20) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy państwa członkowskiego rejestrują, zgodnie z art. 15, 16 i 17, każdego biegłego rewidenta pochodzącego z państwa trzeciego i każdą jednostkę audytorską pochodzącą z państwa trzeciego, w przypadku gdy taki biegły rewident pochodzący z państwa trzeciego lub jednostka audytorska pochodząca z państwa trzeciego przedstawiają sprawozdanie z badania dotyczące rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub, w stosownych przypadkach, dotyczące rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki zarejestrowanej poza Unią, której zbywalne papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym tego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE, z wyjątkiem sytuacji, gdy dana jednostka jest emitentem wyłącznie dłużnych papierów wartościowych znajdujących się w obiegu, w przypadku których spełniony jest jeden z następujących warunków:

a) wspomniane papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^{*19} przed dniem 31 grudnia 2010 r., a ich jednostkowa wartość nominalna wynosi w dniu emisji co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w innej walucie, równowartość przynajmniej 50 000 EUR w dniu emisji;

b) wspomniane papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2004/109/WE w dniu 31 grudnia 2010 r. lub później, a ich jednostkowa wartość nominalna wynosi w dniu emisji co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w innej walucie, równowartość przynajmniej 100 000 EUR w dniu emisji.”;

b) w ust. 5 dodaje się lit. dd) w brzmieniu:

„dd) atestacja rocznej lub skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, o której mowa w ust. 1, przeprowadzane są zgodnie ze standardami atestacji, o których mowa w art. 26a, jak również z wymogami określonymi w art. 22, 22b, 25 i 25b;”;

c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Państwo członkowskie może dokonać rejestracji biegłego rewidenta pochodzącego z państwa trzeciego wyłącznie w przypadku, gdy biegły rewident spełnia wymogi określone w ust. 5 lit. c), d), dd) i e).

^{*19} Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).”;

21) w art. 48a wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 26a ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 26 ust. 3, art. 26a ust. 2, art. 45 ust. 6, art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 26 ust. 3, art. 26a ust. 2, art. 45 ust. 6, art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie czterech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 537/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 537/2014 wprowadza się następujące zmiany:

22) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Biegły rewident lub firma audytorska przeprowadzający badania ustawowe lub, w stosownych przypadkach, atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju jednostki interesu publicznego ani żaden z członków sieci, do której należy biegły rewident lub firma audytorska, nie świadczą bezpośrednio ani pośrednio na rzecz badanej jednostki, jej jednostki dominującej ani jednostek przez nią kontrolowanych w ramach Unii żadnych zabronionych usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych w następujących okresach:

a) w okresie od rozpoczęcia badanego okresu do wydania sprawozdania z badania; oraz

b) w roku obrotowym bezpośrednio poprzedzającym okres, o którym mowa w lit. a), w odniesieniu do usług wymienionych w akapicie drugim lit. e).”;

(ii) w akapicie drugim dodaje się lit. l) w brzmieniu:

„l) usługi konsultingowe dotyczące sporządzania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przypadku gdy biegły rewident lub firma audytorska przeprowadza atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Ust. 4 i 5 dotyczące badania ustawowego sprawozdań finansowych mają, w stosownych przypadkach, zastosowanie do atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.”;

23) art. 14 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przychody z tytułu usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych innych niż te, o których mowa w art. 5 ust. 1, wymaganych na mocy prawa unijnego lub krajowego, z wyszczególnieniem przychodów z tytułu atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju; oraz”.

Artykuł 5 **Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–3 niniejszej dyrektywy do dnia 1 grudnia 2022 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stanowią, że przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2023 r. lub po tym dniu.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6 **Data rozpoczęcia stosowania art. 4**

Art. 4 niniejszej dyrektywy stosuje się w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2023 r. lub po tym dniu.

Artykuł 7 **Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 8
Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Art. 4 wiąże jednak w całości i jest bezpośrednio stosowany we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący